32004R0796

30.4.2004 *JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE* L 141/18

REGULAMENTUL (CE) NR. 796/2004 AL COMISIEI
din 21 aprilie 2004
de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 [1], în special articolul 7 alineatul (1), articolul 10 alineatul (3), articolul 24 alineatul (2), articolul 34 alineatul (2), articolul 52 alineatul (2) și articolul 145 literele (b), (c), (d), (g), (j), (k), (l), (m), (n) și (p),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 a introdus schema de plată unică, precum și alte scheme de plăți directe. Concomitent, acesta a regrupat mai multe scheme de plăți directe existente. În plus, el a stabilit un principiu conform căruia plățile directe destinate unui agricultor care nu îndeplinește anumite condiții în ceea ce privește sănătatea publică, sănătatea animalelor și plantelor, bunăstarea animalelor și mediul („condiționare") se diminuează sau se suprimă.

(2) Schemele de plăți directe introduse inițial ca urmare a reformei politicii agricole comune în 1992 și dezvoltate apoi în cadrul măsurilor din Agenda 2000 au fost supuse unui sistem integrat de gestionare și control (denumit în continuare „sistemul integrat"). Acest sistem s-a dovedit a fi un mijloc eficient și eficace pentru punerea în aplicare a schemelor de plăți directe. Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 are la bază acest sistem integrat și prevede că acesta are sarcina de a asigura gestionarea și controlul schemelor de plăți directe pe care le-a instituit, precum și respectarea obligațiilor în materie de eco-condiționare.

(3) De aceea, Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei din 11 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului integrat de gestionare și control privind anumite scheme de ajutor comunitare instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 [2] al Consiliului trebuie abrogat, iar prezentul regulament trebuie să se bazeze pe principiile prevăzute de Regulamentul nr. 2419/2001.

(4) Pentru mai multă claritate, trebuie formulate anumite definiții.

(5) În cadrul condiționării, Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 prevede anumite obligații care trebuie respectate de către statele membre, pe de o parte, și de către agricultori, pe de altă parte, în ceea ce privește menținerea pășunilor permanente. Trebuie stabilite detaliile privitoare la determinarea proporției pășunilor permanente care trebuie menținute în raport cu terenurile agricole și trebuie prevăzute obligațiile pe care trebuie să le respecte fiecare agricultor atunci când se stabilește că această proporție se reduce în detrimentul pășunilor permanente.

(6) Pentru a asigura un control eficient și pentru a evita depunerea mai multor cereri de ajutor la diferite agenții plătitoare din același stat membru, este important ca statele membre să prevadă un sistem unic de identificare a agricultorilor care depun cereri de ajutor în baza sistemului integrat.

(7) Trebuie stabilite reguli detaliate privind sistemul de identificare a parcelelor agricole care urmează a fi gestionate de statele membre în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Acest articolul prevede utilizarea unor tehnici bazate pe un sistem electronic de date geografice (SDG). Trebuie precizat nivelul la care trebuie să funcționeze acest sistem, precum și gradul de precizie a informațiilor care urmează a fi puse la dispoziție în cadrul SDG.

(8) În plus, introducerea unei plăți pe suprafață pentru fructele cu coajă lignificată în titlul IV capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 implică în mod obligatoriu crearea unui nivel suplimentar de informații în SDG. Cu toate acestea, trebuie scutite de această obligație statele membre a căror suprafață garantată maximă este mai mică sau egală cu 1 500 hectare dar, în schimb, trebuie mărit numărul de controale la fața locului.

[1] JO L 270, 21.10.2003, p. 1. Regulament modificat de Regulamentul (CE) nr. 21/2004 (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

[2] JO L 327, 12.12.2001, p. 11. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 118/2004 (JO L 017, 24.1.2004, p. 8).

(9) Pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a schemei de plată unică, prevăzut la titlul III din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, este important ca statele membre să instituie un sistem de identificare și de înregistrare care să permită urmărirea drepturilor la plată și să permită, în special, un control încrucișat al suprafețelor declarate în cadrul schemei de plată unică și al drepturilor la plată ale fiecărui agricultor, precum și o verificare a diferitelor drepturi la plată propriu-zise.

(10) Pentru a verifica respectarea diferitelor obligații în ceea ce privește eco-condiționarea, trebuie stabilit un sistem de control și de sancțiuni corespunzătoare. Pentru aceasta, diferitele autorități din fiecare stat membru trebuie să comunice informații cu privire la cererile de ajutor, la eșantioanele de control, la rezultatele controalelor la fața locului etc. Trebuie prevăzute elementele de bază ale acestui sistem.

(11) Pentru a contribui la protejarea intereselor financiare ale Comunității, trebuie prevăzut că plățile menționate de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 pot fi efectuate numai după efectuarea unui control al criteriilor de eligibilitate.

(12) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 oferă statelor membre posibilitatea de a alege în ceea ce privește punerea în aplicare a anumitor scheme de ajutor pe care le prevede. În consecință, prezentul regulament trebuie să conțină dispozițiile necesare pentru a satisface nevoile în materie de gestionare și control corespunzătoare diferitelor alegeri posibile. Prin urmare, dispozițiile care trebuie stabilite în prezentul regulament nu pot fi aplicate decât în măsura în care statele fac alegerea menționată anterior.

(13) Pentru a asigura eficiența controalelor, toate tipurile de utilizare a suprafețelor și toate schemele de ajutor respective trebuie declarate simultan. Prin urmare, trebuie prevăzută depunerea unei cereri de ajutor unic care să cuprindă toate cererile de ajutor privind suprafața în cauză.

(14) În plus, trebuie prevăzută depunerea unui formular de cerere unică chiar și de către agricultorii care nu solicită nici unul dintre ajutoarele care fac obiectul cererii unice, în cazul în care aceștia dispun de suprafețe agricole.

(15) În conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre nu pot să stabilească termenul de depunere a cererilor de ajutor în cadrul schemei de plată unică înainte de data de 15 mai. Având în vedere că toate cererile de ajutor pe suprafață fac obiectul cererii unice, această regulă trebuie aplicată în aceeași măsură tuturor celorlalte cereri de ajutor pe suprafață. Din cauza condițiilor climatice speciale din Finlanda și Suedia, aceste state membre trebuie să fie autorizate, în temeiul paragrafului al doilea din dispoziția menționată anterior, să stabilească o dată ulterioară care să nu depășească data de 15 iunie. În plus, trebuie prevăzute derogări, după caz, în temeiul aceleiași baze juridice, în eventualitatea în care condițiile climatice înregistrate într-un anumit an ar impune aplicarea unor excepții.

(16) Agricultorul trebuie să declare în cererea unică nu numai suprafața pe care o utilizează în scopuri agricole, dar și drepturile la plată. De asemenea, odată cu cererea unică trebuie solicitate toate informațiile speciale privind producția de cânepă, grâu dur, orez, fructe cu coajă lignificată, culturi energetice, cartofi pentru fecule și pentru semințe.

(17) Pentru a simplifica procedurile de cerere și în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, trebuie prevăzut, în acest context, că statele membre furnizează agricultorului, în măsura posibilităților, formulare pretipărite.

(18) În plus, pentru a asigura un control eficient, fiecare stat membru trebuie să stabilească suprafața minimă pe care trebuie să o aibă parcelele agricole pentru a putea face obiectul unei cereri de ajutor.

(19) De asemenea, trebuie prevăzut că suprafețele pentru care nu s-a depus nici o cerere de ajutor trebuie declarate în formularul de cerere unică. În funcție de tipul utilizării, poate fi important să existe informații exacte; de aceea anumite utilizări trebuie declarate separat, în timp ce altele pot fi declarate în aceeași rubrică. Cu toate acestea, în cazul în care statele membre înregistrează deja acest tip de informații, trebuie făcută o derogare de la această regulă.

(20) Pentru a oferi o cât mai mare flexibilitate agricultorilor în ceea ce privește planificarea utilizării suprafețelor lor, trebuie să li se permită să modifice cererea lor unică până la datele obișnuite de însămânțare, cu condiția respectării tuturor cerințelor speciale din schemele de ajutor și numai în cazul în care autoritatea competentă nu i-a informat în prealabil cu privire la erorile pe care le conține cererea unică și nu a trimis o notificare cu privire la un control la fața locului care să constate erori în ceea ce privește partea la care se referă modificarea. Este necesar să se ofere posibilitatea de a adapta, după modificarea respectivă, documentele justificative sau contractele ce urmează a fi prezentate.

(21) În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea a diverse scheme de ajutor pe cap de animal, trebuie prevăzute dispoziții comune privind detaliile care trebuie precizate în cererile de ajutor respective.

(22) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și a produselor din carne de vită și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului ([1]) prevede că deținătorii de animale din specia bovină trebuie să comunice informații cu privire la aceste animale în vederea înregistrării lor într-o bază de date electronică. În temeiul articolului 138 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, primele din cadrul schemei de ajutor pentru bovine pot fi plătite numai pentru animalele identificate și înregistrate în mod corespunzător în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1760/2000. Baza de date electronică a devenit, de asemenea, foarte importantă în ceea ce privește gestiunea scheme de ajutor. Prin urmare, agricultorii care depun cereri în baza schemelor de ajutor respective trebuie să aibă acces în timp util la informațiile corespunzătoare.

(23) Trebuie să li se permită statelor membre să utilizeze informațiile din baza de date electronică pentru a introduce proceduri de cerere simplificate, cu condiția ca baza de date electronică să fie fiabilă. Trebuie prevăzute diferite opțiuni care să le permită statelor membre să utilizeze informațiile care figurează în baza de date electronică privind animalele din specia bovină în vederea depunerii și a gestionării cererilor de ajutor. Cu toate acestea, în cazul în care aceste opțiuni prevăd că agricultorul nu este obligat să identifice individual bovinele pentru care solicită prime, trebuie precizat că orice animal eligibil pentru ajutor, pentru care s-au constatat nereguli în ceea ce privește sistemul de identificare și de înregistrare, poate fi considerat, în scopul punerii în aplicare a sancțiunilor, ca fiind un animal care face obiectul unei cereri de ajutor.

(24) Trebuie stabilite procedurile de depunere a cererilor de ajutor în vederea acordării primei pentru produse lactate și a plăților suplimentare aferente și conținutul acestor cereri.

(25) Trebuie stabilit cadrul general necesar pentru introducerea unor proceduri simplificate în ceea ce privește comunicarea între agricultori și autoritățile statului membru. În special, acest cadru trebuie să prevadă posibilitatea folosirii mijloacelor electronice. Cu toate acestea, trebuie să se garanteze în special că datele prelucrate în acest mod sunt perfect fiabile și că aceste proceduri sunt puse în aplicare pentru toți agricultorii, fără discriminare.

(26) În cazul în care cererile de ajutor conțin greșeli evidente, acestea trebuie să poată fi modificate în orice moment.

([1]) JO L 204, 11.8.2000, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Cehe, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene – Anexa II: Lista menționată la articolul 20 din actul de aderare – 6. Agricultură – B. Legislație veterinară și fitosanitară – I. Legislație veterinară (JO L 236, 23.9.2003, p. 381).

(27) Este absolut necesar să fie respectate termenele de depunere a cererilor de ajutor și de modificare a cererilor de ajutor pe suprafață și a tuturor documentelor justificative, a contractelor sau a declarațiilor pentru a permite administrațiilor naționale să programeze și apoi să efectueze controale eficiente privind exactitatea cererilor de ajutor. Prin urmare, trebuie definite termenele până la care pot fi acceptate cererile tardive. În plus, trebuie aplicată o reducere pentru a-i încuraja pe agricultori să respecte termenele.

(28) Agricultorilor trebuie să li se permită să retragă toate cererile de ajutor sau o parte din ele în orice moment, în cazul în care autoritatea competentă nu i-a informat în prealabil cu privire la erorile care apar în cererea de ajutor sau nu le-a transmis o notificare privind un control la fața locului care să constate erori în ceea ce privește partea vizată de retragere.

(29) Trebuie asigurată un control eficient al respectării dispozițiilor privind schemele de ajutor gestionate în cadrul sistemului integrat. În acest scop și pentru ca nivelul de control să fie armonizat în toate statele membre, trebuie descrise detaliat criteriile și procedurile tehnice privind realizarea controalelor administrative și controalelor la fața locului atât cu privire la criteriile de eligibilitate pentru ajutor definite pentru schemele de ajutor, cât și la obligațiile în materie de condiționare. În plus, în ceea ce privește controalele care vizează respectarea criteriilor de eligibilitate pentru ajutor, controalele la fața locului trebuie efectuate, în general, inopinat. După caz, statele membre trebuie să combine diferite controale prevăzute la prezentul regulament.

(30) Trebuie stabilit numărul minim de agricultori care trebuie să fie controlați la fața locului în cadrul diferitor scheme de ajutor. În cazul în care statele membre optează pentru punerea în aplicare a diferitor scheme de ajutor pe cap de animal, trebuie prevăzută o abordare integrată orientată spre exploatație pentru agricultorii care introduc cereri de ajutor în baza acestor scheme.

(31) Constatarea unor nereguli semnificative ar trebui să impună o creștere a nivelului controalelor la fața locului în anul în curs și în anul următor pentru a ajunge la un nivel de siguranță acceptabil în ceea ce privește exactitatea cererilor de ajutor respective.

(32) Eșantionul pe care se efectuează rata minimă de controale la fața locului trebuie constituit în parte pe baza unei analize a riscurilor și în parte în mod aleatoriu. Trebuie precizați principalii factori ce trebuie luați în considerare la analiza riscurilor.

(33) Controalele la fața locului la care sunt supuși agricultorii care depun cereri de ajutor nu trebuie să se refere în mod obligatoriu la fiecare animal sau la fiecare parcelă agricolă. În unele cazuri pot fi realizate controale prin eșantionare. Cu toate acestea, în cazul în care este posibil, eșantionul trebuie extins astfel încât să garanteze un nivel de siguranță fiabil și reprezentativ. În unele cazuri, este posibil să fie

necesar ca eșantionul să fie extins astfel încât să se realizeze un control complet. Statele membre trebuie să stabilească criteriile de selecționare a eșantioanelor de controlat.

(34) Pentru ca acest control la fața locului să fie eficient, personalul care îl efectuează trebuie să fie informat cu privire la motivul pentru care a fost selecționat agricultorul pentru a fi supus controlului la fața locului. Statele membre trebuie să păstreze aceste informații.

(35) În plus, pentru a permite autorităților naționale, precum și oricărei autorități comunitare competente să urmărească controalele efectuate la fața locului, descrierea acestor controale trebuie consemnată într-un raport de control. Agricultorul sau reprezentantul acestuia trebuie să aibă posibilitatea să semneze acest raport. Cu toate acestea, în cazul în care controalele sunt efectuate prin teledetecție, statelor membre trebuie să li se permită să prevadă acest drept doar în cazul în care controlul constată nereguli. Indiferent de tipul de control efectuat la fața locului, agricultorul trebuie să primească o copie a raportului atunci când se constată nereguli.

(36) În general, controlul la fața locului al suprafețelor are două faze. Prima fază constă din verificarea și măsurarea parcelelor agricole declarate, pe baza schițelor, a fotografiilor aeriene etc. A doua fază constă într-o inspecție fizică a parcelelor, menită să verifice suprafața reală a parcelelor agricole declarate și, în funcție de schema de ajutor în cauză, cultura declarată și calitatea acesteia. După caz, trebuie efectuate măsurători. Inspecția fizică la fața locului poate fi realizată pe baza unui eșantion.

(37) Trebuie definite reguli detaliate privind determinarea suprafețelor și metodele de măsurare de utilizat. În cazul acordării unui ajutor pentru producția de anumite culturi, experiența a arătat că, pentru determinarea suprafeței unor parcele agricole care dau dreptul la plăți pe suprafață, este necesar să se definească lățimea acceptabilă a anumitor elemente ale terenurilor, în special gardurile, gropile și zidurile. Având în vedere nevoile speciale de mediu, trebuie prevăzută o anumită flexibilitate a limitelor luate în considerare la stabilirea randamentului regional.

(38) În ceea ce privește suprafețele declarate în vederea obținerii unui ajutor în cadrul schemei de plată unică, trebuie adoptată o abordare diferită, dat fiind faptul că aceste plăți nu mai sunt legate de o obligație privind producția.

(39) Ținând cont de particularitățile schemei de ajutor pentru semințe, prevăzut la articolul 99 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, trebuie definite dispozițiile speciale de control.

(40) Trebuie stabilite condițiile de utilizare a teledetecției în cadrul controalelor la fața locului și trebuie prevăzută realizarea unor controale fizice în cazul în care fotointerpretarea nu permite obținerea unor rezultate concludente.

(41) Articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 prevede controale speciale privind conținutul de tetrahidrocanabinol în cazul agricultorilor care cultivă cânepă pe parcele declarate în cadrul schemei de plată unică. Este necesar să se stabilească modalitățile de efectuare a acestor controale.

(42) În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea diferitor scheme de ajutor pe cap de animal și se solicită un ajutor în baza acestor scheme, trebuie definite calendarul și conținutul minim al controalelor la fața locului. Pentru a putea verifica cu adevărat exactitatea declarațiilor din cererile de ajutor și a notificărilor pentru baza de date electronică privind animalele din specia bovină este esențial să se realizeze o parte importantă a acestor controale la fața locului în timp ce animalele sunt încă prezente în exploatație în temeiul obligației de reținere.

(43) În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea diferitelor scheme de ajutor pentru animalele din specia bovină, identificarea și înregistrarea corespunzătoare a bovinelor fiind o condiție de eligibilitate pentru ajutor, în conformitate cu articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, trebuie avut grijă ca sprijinul comunitar să fie acordat numai pentru bovinele identificate și înregistrate în mod corespunzător. De asemenea, trebuie realizate controale privind animalele din specia bovină care nu au făcut încă obiectul unei cereri, dar pentru care s-ar putea solicita un ajutor în viitor, în măsura în care aceste animale, din cauza unor mecanisme inerente mai multor scheme de ajutor pentru bovine, fac de multe ori obiectul unei cereri de ajutor numai după plecarea lor din exploatație.

(44) În cazul în care un stat membru optează pentru punerea în aplicare a primei de sacrificare, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru a se realiza controale în abatoare în scopul de a verifica dacă animalele care fac obiectul unei cereri de ajutor sunt eligibile și dacă informațiile preluate în baza de date electronică sunt exacte. Statele membre trebuie să fie autorizate să aplice două baze diferite de selecție a abatoarelor pentru aceste controale.

(45) În acest caz, în ceea ce privește prima de sacrificare acordată după exportarea bovinelor, este necesar să se prevadă dispoziții speciale, precum și dispoziții comunitare de control cu privire la export în general, din cauza diferențelor privind obiectivele controalelor.

(46) După caz, dispozițiile de control prevăzute pentru ajutoarele pe cap de animal trebuie să se aplice de asemenea plăților suplimentare prevăzute la articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(47) Au fost definite dispoziții speciale de control în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1082/2003 al Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele minime ce trebuie efectuate în cadrul sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor [1]. În cazul în care se efectuează controale în temeiul regulamentului menționat anterior, rezultatele trebuie menționate la raportul de control pentru sistemul integrat.

(48) În ceea ce privește cererile de ajutor în cadrul primei pentru produse lactate și al plăților suplimentare aferente, principalele criterii de eligibilitate pentru ajutor sunt cantitatea de lapte care poate fi produsă în limitele cantității de referință de care dispune agricultorul și faptul că agricultorul este într-adevăr producător de lapte. Autoritățile competente ale statului membru cunosc deja cantitatea de referință. Prin urmare, principala condiție care trebuie verificată la fața locului este în cazul în care agricultorul este producător de lapte. Aceste controale pot fi efectuate în special pe baza înregistrărilor contabile sau altor registre ale agricultorului.

(49) Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 stabilește obligații în materie de eco-condiționare pentru agricultorii care primesc ajutoare în cadrul tuturor schemelor de plăți directe prevăzute la anexa I la regulamentul menționat. Acesta prevede un sistem de reduceri și de excluderi atunci când aceste obligații nu sunt respectate. Trebuie stabilite modalitățile de aplicare a acestui sistem.

(50) Trebuie prevăzute detaliile privind identificarea autorităților care au sarcina, în statele membre, de a controla respectarea obligațiilor în materie de eco-condiționare.

(51) În anumite cazuri, poate fi util ca statele membre să întreprindă controale administrative privind obligațiile în materie de eco-condiționare. Deși utilizarea acestui instrument de control nu trebuie impusă statelor membre, este preferabil cu toate acestea ca el să fie pus în aplicare cu titlu facultativ.

(52) Trebuie definită rata minimă de control în ceea ce privește respectarea obligațiilor legate de eco-condiționare. Această rată de control trebuie fixată la nivelul de 1 % din agricultorii care activează în domeniul de competență al fiecărei autorități de control și care urmează a fi selecționați pe baza unei analize adecvate a riscurilor. Eșantionul trebuie constituit fie pe baza eșantioanelor de agricultori selecționați pentru a fi supuși unui control la fața locului privind criteriile de eligibilitate pentru ajutor, fie din ansamblul agricultorilor care introduc cereri de ajutor în cadrul plăților directe. În acest ultim caz, trebuie autorizate anumite opțiuni secundare.

(53) În general, ținând seama de caracterul diferit al diverselor obligații în materie de eco-condiționare, controalele la fața locului trebuie să se concentreze asupra obligațiilor a căror respectare poate fi verificată în momentul vizitei. În plus, în ceea ce privește cerințele și normele în privința cărora nu au putut fi constatate în mod clar abateri în momentul vizitei, controlorul trebuie să indice acele cazuri care trebuie supuse altor controale, în cazul în care este necesar.

(54) Trebuie stabilite reguli privind elaborarea unor rapoarte de control detaliate și specifice. Controlorii specializați care activează pe teren trebuie să menționeze toate constatările lor, precum și gradul de gravitate al acestor constatări pentru ca agenția plătitoare să poată stabili reducerile aferente sau, după caz, să decidă excluderea din schema de plăți directe.

(55) Pentru a proteja în mod eficient interesele financiare ale Comunității, trebuie adoptate măsuri adecvate de combatere a neregulilor și fraudelor. Trebuie prevăzute dispoziții separate pentru neregulile legate de criteriile de eligibilitate pentru ajutor aplicabile diferitelor scheme de ajutor în cauză.

(56) Cu toate acestea, sistemul de reduceri și excluderi prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 privind obligațiile în materie de eco-condiționare urmărește un scop diferit, acela de a încuraja agricultorii să respecte legislația care există deja în diferite domenii ale eco-condiționării.

(57) Reducerile și excluderile trebuie instituite pe baza principiului proporționalității și, în cazul criteriilor de eligibilitate pentru ajutor, pe baza aspectelor specifice legate de cazurile de forță majoră, precum și de circumstanțe excepționale și naturale. În cazul obligațiilor în materie de eco-condiționare, reducerile și excluderile nu pot fi aplicate decât atunci când agricultorul a dat dovadă de neglijență sau a acționat intenționat. Reducerile și excluderile trebuie aplicate cu ajutorul unor ponderări care să varieze în funcție de gravitatea neregulilor comise și să meargă până la excluderea totală din unul sau mai multe scheme de ajutor pe o perioadă determinată. Aceste reduceri și excluderi trebuie să țină seama, în ceea ce privește criteriile de eligibilitate pentru ajutor, de particularitățile diferitor scheme de ajutor.

(58) În domeniul cererilor de ajutor pe suprafață, neregulile vizează de obicei părți ale suprafețelor. Astfel, supradeclarările privind o parcelă pot fi compensate de subdeclarări privind alte parcele din aceeași grupă de culturi. În limitele unei anumite marje de toleranță, trebuie prevăzut că cererile de ajutor se adaptează suprafeței determinate efectiv și că reducerile încep să se aplice doar atunci când această marjă este depășită.

[1] JO L 156, 25.6.2003, p. 9.

(59) În consecință, este necesar să se definească suprafețele care fac parte din aceeași grupă de culturi. În principiu, suprafețele declarate în cadrul schemei de plată unică trebuie să aparțină aceleiași grupe de culturi. Cu toate acestea, trebuie prevăzute dispoziții speciale pentru a determina care din drepturile la plată aferente sunt activate în cazul în care se constată o diferență între suprafața declarată și suprafața determinată. În plus, în conformitate cu articolul 54 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol trebuie activate înaintea oricărui alt drept. În acest context, trebuie prevăzute două situații. Mai întâi, suprafețele declarate ca fiind retrase din circuitul agricol pentru a activa drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol și cu privire la care se constată că nu sunt în realitate în starea declarată trebuie scăzute din suprafața totală declarată în cadrul schemei de plată unică ca fiind suprafață nedeterminată. Apoi, trebuie procedat în același mod, artificial, în cazul suprafețelor pentru care există drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol care nu sunt activate în cazul în care se activează simultan alte drepturi pentru suprafața respectivă.

(60) Sunt necesare dispoziții speciale pentru a lua în considerare particularitățile cererilor de ajutor în cadrul schemelor de ajutor aplicabile cartofilor pentru feculă și semințelor. În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea diferitor scheme de ajutor pe cap de animal și un agricultor solicită un ajutor pe cap de animal și declară în acest scop o suprafață furajeră, iar supradeclararea acestei suprafețe nu generează o plată mai mare, nu se prevăd sancțiuni.

(61) În ceea ce privește cererile de ajutor pe cap de animal, orice neregulă determină ineligibilitatea pentru ajutorul pe cap de animal respectiv. Trebuie prevăzute reduceri începând cu primul animal în privința căruia se constată nereguli. Cu toate acestea, oricare ar fi nivelul reducerii, sancțiunea trebuie să fie mai puțin severă în cazul în care neregulile se referă la trei sau mai puțin de trei animale. În toate celelalte cazuri, gravitatea sancțiunii depinde de procentul de animale în privința cărora se constată nereguli.

(62) Trebuie să li se permită agricultorilor să înlocuiască animalele din specia bovină și ovină / caprină în limitele autorizate de normele sectoriale aplicabile. În cazul în care un agricultor nu este în măsură, din cauza unor circumstanțe naturale, să își îndeplinească obligațiile de reținere prevăzute la normele sectoriale, nu se aplică reduceri sau excluderi.

(63) În cazul în care un stat membru optează pentru aplicarea primei de sacrificare, având în vedere importanța abatoarelor pentru buna funcționare a anumitor scheme de ajutor pentru bovine, trebuie prevăzute, de asemenea, dispoziții pentru cazurile în care abatoarele furnizează certificate false sau fac declarații false din neglijență gravă sau cu intenție.

(64) În ceea ce privește neregulile privind plățile suplimentare prevăzute la articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre trebuie să aplice sancțiuni echivalente cu cele prevăzute pentru schemele de ajutor pe suprafață și pe cap de animal, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este necesar. În acest caz, statele membre trebuie să stabilească sancțiuni echivalente adaptate.

(65) Trebuie prevăzute reduceri și sancțiuni privind prima pentru produse lactate și plățile suplimentare în cazul în care un agricultor care solicită un ajutor nu se achită de obligația de a produce lapte.

(66) În ceea ce privește obligațiile în materie de eco-condiționare, pe lângă determinarea reducerilor sau a excluderilor pe baza principiului proporționalității, trebuie prevăzut ca, începând cu un anumit moment, infracțiunile repetate legate de aceeași obligație de condiționare să fie tratate, după avertizarea prealabilă a agricultorului, ca fiind cazuri de nerespectare intenționată.

(67) În general, nu trebuie aplicate reduceri sau excluderi în ceea ce privește criteriile de eligibilitate pentru ajutor în cazul în care agricultorul a prezentat informații corecte din punctul de vedere al faptelor sau atunci când poate să demonstreze în orice alt mod că nu este vina sa.

(68) Agricultorii care notifică în orice moment autorităților naționale competente existența unor cereri de ajutor inexacte nu trebuie să facă obiectul reducerilor sau al excluderilor, oricare ar fi motivul inexactității, cu condiția să nu fi fost informați cu privire la intenția autorității competente de a realiza un control la fața locului și ca autoritatea competentă să nu îi fi informat în prealabil cu privire la neregulile existente în cerere. Trebuie procedat în același mod pentru datele inexacte care figurează în baza de date electronică atât pentru animalele din specia bovină care fac obiectul unei cereri de ajutor, pentru care aceste nereguli nu constituie doar o nerespectare a unei obligații de condiționare, ci și o încălcare a unui criteriu de eligibilitate pentru ajutor, cât și pentru animalele din specia bovină care nu fac obiectul unei cereri de ajutor, în cazul în care aceste nereguli se referă numai la obligațiile în materie de eco-condiționare.

(69) Gestionarea sumelor mici îngreunează sarcina autorităților competente ale statelor membre. Prin urmare, statele membre trebuie autorizate să nu plătească ajutoare al căror cuantum este mai mic decât o anumită limită minimă și să nu ceară rambursarea sumelor plătite fără a fi datorate, în cazul în care sumele în cauză sunt minime.

(70) Trebuie stabilite dispoziții specifice și detaliate pentru a garanta aplicarea echitabilă a diferitor reduceri care trebuie efectuate în ceea ce privește una sau mai multe cereri de ajutor introduse de același agricultor. Reducerile și excluderile prevăzute de prezentul regulament trebuie să se aplice fără a aduce atingere sancțiunilor suplimentare aplicabile în temeiul altor dispoziții din legislația comunitară sau din legislațiile interne.

(71) În cazul în care un agricultor nu este în măsură, din cauza unei situații de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale, să își îndeplinească obligațiile prevăzute de normele sectoriale, acesta nu trebuie să piardă dreptul la plata ajutorului. Trebuie precizat care sunt cazurile care pot fi recunoscute de către autoritățile competente ca fiind circumstanțe excepționale.

(72) Pentru a asigura aplicarea uniformă a principiului bunei credințe în întreaga Comunitate, trebuie definite condițiile în care acest principiu poate fi pus în aplicare în cazul în care sumele plătite fără a fi datorate sunt recuperate, fără a aduce atingere modului în care sunt tratate cheltuielile respective în cadrul verificării conturilor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune ([1]).

(73) Trebuie stabilite regulile privind definirea consecințelor transferurilor de exploatații întregi, supuse anumitor obligații în conformitate cu schemele de plăți directe care fac parte din sistemul integrat.

(74) În general, statele membre trebuie să ia toate măsurile suplimentare necesare pentru a asigura buna aplicare a prezentului regulament. Statele membre trebuie să își acorde reciproc ajutor, în cazul în care este necesar.

(75) Comisia trebuie informată, după caz, cu privire la toate eventualele măsuri adoptate de statele membre pentru a efectua schimbări în punerea în aplicare a sistemului integrat. Pentru a-i permite Comisiei să asigure o urmărire eficientă a utilizării sistemului integrat, statele membre trebuie să îi transmită anumite statistici anuale de control. În plus, statele membre trebuie să informeze Comisia cu privire la toate măsurile pe care le adoptă în legătură cu menținerea terenurilor destinate pășunilor permanente.

(76) Au fost definite reguli în ceea ce privește baza de calcul a reducerilor care trebuie aplicate în cadrul modulării în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și cheia de repartizare a resurselor financiare astfel obținute, precum și calculul valorii suplimentare a ajutorului prevăzut la articolul 12 din regulamentul menționat anterior pentru a stabili reguli care permit să se determine în cazul în care este atins pragul de 5 000 EUR prevăzut la articolul menționat anterior.

(77) Prezentul regulament trebuie să înceapă să se aplice de la 1 ianuarie 2005. Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 trebuie abrogat de la aceeași dată. Cu toate acestea, acest regulament trebuie să continue să se aplice cererilor de ajutor referitoare la anii de comercializare și la perioadele de referință ale primelor care încep înainte de 1 ianuarie 2005. Sunt necesare dispoziții speciale pentru a garanta că reducerile care trebuie aplicate conform regulilor stabilite în Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 nu sunt lipsite de conținut din cauza trecerii la această nouă schemă.

(78) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a plăților directe,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament stabilește normele de aplicare a eco-condiționării, modulării și sistemului integrat de gestionare și control (denumit în continuare „sistem integrat”) prevăzute la titlul II din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Acesta se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor specifice prevăzute de regulamentele referitoare la diferite scheme de ajutor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

1. „terenuri arabile”: terenurile lucrate destinate producției de culturi și terenurile retrase din circuitul agricol sau menținute în condiții agricole și de mediu bune, în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau suprafețele acoperite de sere sau de un mijloc de protecție fix sau mobil;

2. „pășuni permanente”: terenurile consacrate producției de iarbă și de alte plante furajere erbacee (însămânțate sau naturale) care nu fac parte din sistemul de rotație a culturilor din exploatație de cel puțin cinci ani;

3. „sistem de identificare și înregistrare a bovinelor”: sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]);

4. „crotalie”: crotalia care permite identificarea individuală a animalelor menționată la articolul 3 litera (a) și la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

([1]) JO L 160, 26.6.1999, p. 103.

([2]) JO L 204, 11.8.2000, p. 1.

5. „bază de date electronică privind bovinele”: baza de date electronică menționată la articolul 3 litera (b) și la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

6. „pașaport pentru animale”: pașaportul pentru animale menționat la articolul 3 litera (c) și la articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

7. „registru”: registrul ținut de deținătorii de animale în conformitate cu articolul 4 din Directiva 92/102/CEE a Consiliului [1], cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 21/2004 [2] sau cu articolul 3 litera (d) și articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

8. „elemente ale sistemului de identificare și înregistrare a bovinelor”: elementele menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

9. „cod de identificare”: codul de identificare menționat la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000;

10. „neregulă”: orice atingere adusă dispozițiilor aplicabile acordării ajutorului respectiv;

11. „cerere unică”: orice cerere de plăți directe în cadrul schemei de plată unică și al altor scheme de ajutor pe suprafață prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

12. „scheme de ajutor pe suprafață”: schema de plată unică și toate celelalte scheme de ajutor prevăzute la titlul IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cu excepția celor prevăzute la capitolele 7, 11 și 12 din titlul menționat;

13. „cereri de ajutor pe cap de animal”: orice cerere de plată a unui ajutor în cadrul schemelor de prime pentru ovine și caprine și al schemelor de plăți pentru carnea de vită prevăzute la titlul IV capitolele 11 și 12 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

14. „cerere de primă pentru produse lactate”: orice cerere de plată a unui ajutor în cadrul schemei de prime pentru produse lactate și al plăților suplimentare prevăzute la titlul IV capitolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

15. „utilizare”: tipul de cultură, acoperire vegetală sau absența culturii;

16. „schema de ajutor pentru carnea de vită”: schemele menționate la articolul 121 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

17. „schema de ajutor pentru ovine și caprine”: schemele de ajutor menționate la articolul 111 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

18. „bovine care fac obiectul cererilor de ajutor”: bovinele care fac obiectul unei cereri de ajutor pe cap de animal în cadrul schemelor de ajutor pentru carnea de vită;

19. „bovine care nu fac obiectul cererilor de ajutor”: bovinele care nu fac încă obiectul unei cereri de ajutor pe cap de animal, dar sunt eligibile pentru un ajutor în cadrul schemelor de ajutor pentru carnea de vită;

20. „perioadă de reținere”: perioada în care un animal care face obiectul unei cereri de ajutor trebuie reținut în exploatație, în conformitate cu următoarele dispoziții:

    (a) articolele 5 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999 al Comisiei din 28 octombrie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de vită referitor la schema de prime [3], pentru prima specială pentru masculii din specia bovină;

    (b) articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999 pentru prima pentru vaci de lapte;

    (c) articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999 pentru prima de sacrificare;

    (d) articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2550/2001 al Comisiei din 21 decembrie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2529/2001 al Consiliului privind organizarea comună a pieței în sectorul cărnii de oaie și cărnii de capră în ceea ce privește schemele de prime și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2419/2001 [4], pentru ajutoarele pentru ovine și caprine;

21. „deținător de animale”: orice persoană fizică sau juridică care răspunde de animale permanent sau temporar, inclusiv pe durata transportului sau pe piață;

22. „suprafață determinată”: suprafața pentru care sunt îndeplinite toate condițiile de acordare a unui ajutor. În ceea ce privește schema de plată unică, suprafața declarată nu poate fi considerată ca fiind determinată decât în cazul în care este însoțită de un număr corespunzător de drepturi la plată;

23. „animal determinat”: orice animal pentru care sunt îndeplinite toate condițiile pentru acordarea unui ajutor;

24. „perioadă de referință a primelor”: perioada la care se referă cererile de ajutor, oricare ar fi data depunerii lor;

25. „sistem de date geografice” (denumit în continuare „SDG”): tehnicile sistemului electronic de date geografice menționat la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

---

[1] JO L 355, 5.12.1992, p. 32.
[2] JO L 5, 9.1.2004, p. 8.
[3] JO L 281, 4.11.1999, p. 30. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1473/2003 (JO L 211, 21.8.2003, p. 12).
[4] JO L 341, 22.12.2001, p. 105. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 2307/2003 (JO L 342, 30.12.2003, p. 11).

26. „parcelă de referință”: suprafața geografică determinată, identificată în mod special și înregistrată în sistemul electronic de date geografice al sistemului de identificare al statelor membre menționat la articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

27. „material grafic”: hărțile sau alte documente utilizate pentru a comunica elementele SDG între cei care solicită ajutorul și statele membre;

28. „sistem geodezic național”: sistemul de referință care permite măsurarea standardizată și identificarea specifică a parcelelor agricole pe întreg teritoriul statului membru respectiv. În cazul utilizării mai multor sisteme, acestea trebuie să fie compatibile în cadrul fiecărui stat membru;

29. „agentie plătitoare”: serviciile și organismele menționate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului ([1]);

30. „eco-condiționare”: cerințele de reglementare privind gestionarea și bunele condiții agricole și de mediu în conformitate cu articolele 4 și 5 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

31. „domenii supuse eco-condiționării”: diferite domenii vizate de cerințele de reglementare privind gestiunea în sensul articolului 4 ptul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, precum și bunele condiții agricole și de mediu prevăzute la anexa IV la regulamentul menționat anterior;

32. „act”: orice directivă sau orice regulament menționat la anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. Cu toate acestea, directiva și regulamentele menționate la punctele 6, 7 și 8a din anexa III la regulamentul menționat anterior constituie un act unic;

33. „normă”: normele definite de statele membre în conformitate cu articolul 5 și anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

34. „cerință”: în contextul condiționării, orice cerință de reglementare specifică în domeniul gestionării care rezultă din unul dintre articolele menționate la anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, dintr-un anumit act, care diferă efectiv de orice altă cerință a actului respectiv;

35. „nerespectare”: orice nerespectare a cerințelor și standardelor supuse condiționării. Nerespectarea obligațiilor prevăzute la articolul 4 din prezentul regulament constituie de asemenea un caz de nerespectare;

36. „organisme specializate”: autoritățile naționale competente însărcinate, în conformitate cu articolul 25 ptul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, să asigure respectarea cerințelor de reglementare în domeniul gestionării, precum și respectarea bunelor condiții agricole și de mediu;

37. „cantitate de referință individuală determinată”: cantitatea de referință individuală la care are dreptul un agricultor.

Articolul 3

Păstrarea terenurilor destinate pășunilor permanente la nivelul statului membru

(1) Fără a aduce atingere excepțiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre, în conformitate cu primul paragraf din alineatul menționat, păstrează raportul între suprafața terenurilor destinate pășunilor permanente și suprafața agricolă totală, după cum se prevede la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 796/2004. Această obligație se aplică la scară națională sau regională.

Cu toate acestea, în cazul în care valoarea absolută a suprafeței de terenuri destinate pășunilor permanente stabilită în conformitate cu alineatul (4) litera (a) din prezentul articol se păstrează, obligația stabilită la articolul 5 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 trebuie considerată ca fiind respectată.

(2) În temeiul articolului 5 alineatul (2) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre se asigură că raportul menționat la alineatul (1) nu scade în detrimentul terenurilor destinate pășunilor permanente cu mai mult de 10 % în comparație cu raportul de referință pentru 2003.

(3) Raportul menționat la alineatul (1) se stabilește anual în funcție de suprafețele declarate de către agricultori pentru anul respectiv.

(4) Raportul de referință pentru 2003 menționat la alineatul (2) se stabilește după cum urmează:

(a) terenurile destinate pășunilor permanente sunt terenurile pe care agricultorii le-au declarat ca fiind destinate acestei utilizări în 2003, plus terenurile declarate ca pășuni permanente în 2005 în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din prezentul regulament, și care nu au fost declarate în 2003 pentru nici o utilizare alta decât pășune, cu excepția cazului în care agricultorul poate demonstra că aceste terenuri nu au fost destinate pășunilor permanente în 2003;

se scad terenurile declarate ca fiind pășuni permanente în 2005 și care în 2003 erau eligibile pentru schema de ajutor pentru culturile arabile în conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 de instituire a unui sistem de ajutor pentru producătorii de anumite culturi arabile ([2]).

se scad terenurile care au fost consacrate pășunilor permanente în 2003 și care au fost împădurite din 2003 sau care vor fi împădurite în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) paragraful al treilea din Regulamentul (CE) nr. 1251/1999.

([1]) JO L 160, 26.6.1999, p. 103.

([2]) JO L 160, 26.6.1999, p. 1.

(b) suprafața agricolă totală este suprafața agricolă totală declarată de agricultori în 2005.

Articolul 4

Păstrarea terenurilor destinate pășunilor permanente la nivel de agricultor

(1) În cazul în care se stabilește că raportul menționat la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament se micșorează, respectivul stat membru impune agricultorilor care solicită un ajutor în cadrul oricărei scheme de ajutor menționată la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, la scară națională sau regională, obligația de a nu aloca din nou altor utilizări terenurile destinate pășunilor permanente fără autorizare prealabilă.

(2) În cazul în care se stabilește că obligația menționată la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament nu poate fi respectată, pe lângă măsurile care trebuie luate în conformitate cu alineatul (1) și la nivel național și regional, statul membru respectiv impune agricultorilor care solicită ajutor în cadrul oricărei scheme de ajutor menționată la anexa I din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și care dispun de terenuri care au fost destinate pășunilor permanente, iar apoi au fost alocate altor utilizări obligația de a restabili pășunile permanente.

În 2005, această obligație se aplică terenurilor destinate altor utilizări de la data stabilită pentru depunerea cererilor de ajutor pe suprafață pentru 2003. Începând cu 2006, această obligație se aplică terenurilor destinate altor utilizări de la începutul perioadei de douăsprezece luni de dinainte de ultima dată limită la care trebuie depuse cererile unice în statul membru respectiv, în conformitate cu articolul 11.

În acest caz, agricultorii alocă din nou pășunilor permanente un procent din aceste terenuri sau le alocă o suprafață echivalentă. Acest procent se calculează pe baza suprafeței terenurilor realocate astfel de agricultor altor utilizări și a suprafeței necesare pentru a restabili echilibrul.

Cu toate acestea, în cazul în care aceste terenuri au făcut obiectul unui transfer după ce au fost alocate altor utilizări, aceste obligații se aplică numai atunci când transferul a avut loc după intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Prin derogare de la articolul 2 punctul 2, terenurile realocate sau alocate în vederea utilizării ca pășuni permanente se consideră pășuni permanente din prima zi în care sunt realocate sau alocate în acest sens.

(3) Cu toate acestea, obligațiile stabilite la alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care agricultorii au alocat terenuri pentru pășuni permanente în cadrul schemelor conforme cu Regulamentul (CE) nr. 2078/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind metodele de producție agricolă compatibile cu cerințele de protecție a mediului, precum și întreținerea spațiului natural ([1]), cu Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind ajutorul acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) pentru dezvoltare rurală și de modificare și abrogare a unor regulamente ([2]), precum și cu Regulamentul (CE) nr. 1017/94 al Consiliului din 26 aprilie 1994 privind transformarea unor terenuri destinate în prezent culturilor arabile în terenuri destinate creșterii extensive de vite în Portugalia ([3]).

PARTEA II

SISTEMUL INTEGRAT DE GESTIONARE ȘI CONTROL

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 5

Identificarea agricultorilor

Fără a aduce atingere articolului 22 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, sistemul unic de înregistrare a identității fiecărui agricultor prevăzut la articolul 18 alineatul (1) litera (f) din regulamentul menționat anterior garantează o identificare unică pentru toate cererile de ajutor depuse de același agricultor.

Articolul 6

Identificarea parcelelor agricole

(1) Sistemul de identificare a parcelelor agricole menționat la articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 funcționează la nivelul parcelelor de referință, cum este parcela cadastrală sau zona de cultură, ceea ce garantează o identificare unică a fiecărei parcele de referință.

În plus, statele membre asigură fiabilitatea identificării parcelelor agricole și cer în special ca cererile unice să conțină elementele sau să fie însoțite de documentele prevăzute de autoritățile competente pentru a localiza și măsura fiecare parcelă agricolă. Funcționarea SDG se bazează pe un sistem geodezic național.

(2) Statele membre se asigură că un procent minim de 90 % din suprafața individuală a cel puțin 75 % din parcelele de referință care fac obiectul unei cereri de ajutor este eligibil în cadrul schemei de plată unică. Această evaluare se efectuează anual cu ajutorul metodelor statistice corespunzătoare.

(3) În ceea ce privește plata pe suprafață pentru fructele cu coajă lignificată prevăzută la titlul IV capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre pentru care suprafața națională

([1]) JO L 215, 30.7.1992, p. 85.
([2]) JO L 160, 26.6.1999, p. 80.
([3]) JO L 112, 3.5.1994, p. 2.

garantată stabilită la articolul 84 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior este mai mare de 1 500 hectare introduc de la 1 ianuarie 2006 un nivel suplimentar de informații în SDG privind numărul de arbori de pe fiecare parcelă, tipul și localizarea acestora, precum și calculul suprafeței livezii.

Articolul 7

Identificarea și înregistrarea drepturilor la plată

(1) Sistemul de identificare și înregistrare a drepturilor la plată prevăzut la articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 este un registru electronic național care, în special în ceea ce privește controalele încrucișate prevăzute la articolul 24 din prezentul regulament, asigură o urmărire eficientă a drepturilor la plată, ținând seama în special de următoarele elemente:

(a) titularul;

(b) valoarea;

(c) data stabilirii;

(d) data ultimei utilizări;

(e) originea, în special în ceea ce privește atribuirea (drept inițial sau rezervă națională), achiziționarea, închirierea, moștenirea;

(f) tipul de drept, în special drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol, drepturile la plată supuse unor condiții speciale în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și drepturile însoțite de autorizație în conformitate cu articolul 60 din regulamentul menționat anterior;

(g) după caz, restricțiile regionale.

(2) Cu toate acestea, statele membre în care există mai multe agenții plătitoare desemnate să decidă utilizarea registrului electronic la nivelul agenției plătitoare. În acest caz, statul membru respectiv se asigură că diferitele registre sunt compatibile între ele.

Articolul 8

Principiile generale aplicabile parcelelor agricole

(1) O parcelă împădurită este considerată parcelă agricolă în sensul schemei de ajutor pe suprafață, cu condiția ca activitățile agricole menționate la articolul 51 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau, după caz, producția planificată să poată să se desfășoare la fel cum s-ar desfășura pe parcele neîmpădurite situate în aceeași zonă.

(2) În ceea ce privește suprafețele furajere:

(a) în cazul în care suprafețele furajere sunt utilizate în comun, autoritățile competente întreprind o repartizare virtuală a acestora între agricultorii în cauză proporțional cu utilizarea acestora sau cu drepturile lor de utilizare a acestor suprafețe;

(b) în sensul articolului 131 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, fiecare suprafață furajeră trebuie să fie disponibilă pentru creșterea animalelor pe parcursul unei perioade minime de șapte luni începând de la o dată ce urmează să fie stabilită de statul membru, dar în orice caz între 1 ianuarie și 31 martie;

(c) în sensul articolului 131 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cazul în care o suprafață furajeră este situată într-un stat membru altul decât cel în care se găsește sediul agricol al agricultorului care o utilizează, această suprafață se consideră, la cererea agricultorului, ca făcând parte din exploatația agricultorului respectiv, cu condiția ca aceasta să se situeze în imediata vecinătate a exploatației și ca cea mai mare parte a suprafețelor agricole utilizate de agricultorul respectiv să se afle în statul membru în care se găsește locul principal al activității acestuia.

Articolul 9

Sistemul de control al eco-condiționării

Statele membre instituie un sistem care garantează un control eficient al respectării eco-condiționării. În conformitate cu titlul III capitolul III din prezentul regulament, acest sistem prevede în mod special:

(a) în cazul în care autoritatea de control competentă nu este agenția plătitoare, comunicarea către organismele specializate în domeniul controlului a informațiilor necesare privind agricultorii care solicită plăți directe de către organismul plătitor și/sau, după caz, de către autoritatea însărcinată cu coordonarea, menționată la articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(b) metodele care trebuie aplicate pentru selecționarea eșantioanelor de control;

(c) indicații privind tipul și anvergura controalelor care trebuie realizate;

(d) rapoarte de control care să menționeze, în special, orice caz de nerespectare constatat, precum și o evaluare privind gravitatea, amploarea, persistența și repetarea acestuia;

(e) în cazul în care autoritatea de control competentă nu este agenția plătitoare, comunicarea rapoartelor de control de către organismele specializate în domeniul controlului fie agenția plătitoare, fie autorității însărcinate cu coordonarea menționată la articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, fie către amândouă;

(f) aplicarea sistemului de reduceri și excluderi de către agenția plătitoare.

Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă o procedură conform căreia agricultorul comunică agenției plătitoare elementele necesare pentru identificarea cerințelor și a normelor care îi sunt aplicabile.

Articolul 10

Plata ajutorului

(1) Fără a aduce atingere perioadei prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau oricărei alte dispoziții referitoare la plata în avans în conformitate cu alineatul (3) din articolul menționat anterior, plățile directe care intră sub incidența prezentului regulament nu se efectuează înainte de sfârșitul controalelor privind criteriile de eligibilitate ce urmează a fi efectuate de către statul membru în temeiul prezentului regulament.

(2) În ceea ce privește controalele privind eco-condiționarea prevăzute la capitolul III titlul III din prezentul regulament, în cazul în care aceste controale nu pot fi terminate înainte de efectuarea plății, orice plată necuvenită trebuie recuperată în conformitate cu articolul 73 din prezentul regulament.

TITLUL II

CERERILE DE AJUTOR

CAPITOLUL I

CEREREA UNICĂ

Articolul 11

Data depunerii cererii unice

(1) Un agricultor care depune o cerere de ajutor în cadrul uneia dintre schemele de ajutor pe suprafață poate depune numai o cerere pe an.

Un agricultor care nu depune nici o cerere de ajutor în cadrul unuia dintre schemele de ajutor pe suprafață, dar depune o cerere în cadrul unuia dintre schemele menționate la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 depune, în cazul în care dispune de suprafețe agricole, un formular de cerere unică în care întocmește o listă a acestor suprafețe în conformitate cu articolul 14. Cu toate acestea, statele membre pot să îi scutească pe agricultori de această obligație în cazul în care informațiile respective sunt puse la dispoziția autorităților competente în cadrul altor sisteme de gestiune și de control a căror compatibilitate cu sistemul integrat este asigurată în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(2) Cererea unică se depune până la data stabilită de statele membre, care nu poate fi posterioară datei de 15 mai. Cu toate acestea, Finlanda și Suedia pot să fixeze o dată ulterioară, dar care nu poate depăși data de 15 iunie.

În conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, Comisia poate autoriza amânarea datelor menționate la prezentul alineat primul paragraf în anumite zone în care condițiile climatice extraordinare nu permit respectarea datelor limită normale.

La stabilirea datelor, statele membre țin seama de termenul necesar pentru ca toate informațiile corespunzătoare să fie disponibile, pentru a asigura o bună gestiune administrativă și financiară, și se asigură că sunt programate controale eficiente, în special ținând seama de data ce urmează a fi stabilită în conformitate cu articolul 44 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(3) În cazul în care mai multe agenții plătitoare sunt însărcinate cu gestionarea schemelor de ajutor care fac obiectul unei cereri unice depuse de același agricultor, statul membru respectiv ia măsurile necesare pentru a se asigura că informațiile solicitate în prezentul articol sunt comunicate tuturor agențiilor plătitoare în cauză.

Articolul 12

Conținutul cererii unice

(1) Cererea unică conține toate informațiile necesare pentru a decide în cazul în care ajutorul este eligibil, în special:

(a) identitatea agricultorului;

(b) schema sau schemele în cauză;

(c) identificarea drepturilor la plată, în conformitate cu sistemul de identificare și de înregistrare prevăzut la articolul 7 în scopul punerii în aplicare a schemei de plată unică, împărțite în drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol și alte drepturi;

(d) elementele care permit identificarea tuturor parcelelor agricole ale exploatației, suprafața acestora exprimată în hectare cu două zecimale, localizarea și, după caz, utilizarea acestora, precum și o mențiune care să indice în cazul în care sunt irigate sau nu;

(e) o declarație a agricultorului care să ateste că a luat cunoștință de condițiile de acordare a ajutorului respectiv.

(2) În scopul identificării drepturilor la plată menționate la alineatul (1) litera (c), formularele pretipărite distribuite agricultorilor în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 menționează identificarea drepturilor la plată în conformitate cu sistemul de identificare și de înregistrare prevăzut la articolul 7, defalcate în drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol și alte drepturi.

În momentul depunerii formularului de cerere, agricultorul corectează formularul pretipărit în cazul în care au intervenit modificări, în special în ceea ce privește transferurile de drepturi la plată prevăzute la articolul 46 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

Agricultorul declară separat suprafețele care corespund drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol și suprafețele care corespund altor drepturi. În conformitate cu articolul 54 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, agricultorul utilizează drepturile sale de retragere a terenurilor din circuitul agricol înaintea oricărui alt drept. În consecință, agricultorul declară

suprafața terenurilor retrase din circuitul agricol corespunzătoare numărului de drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol pe care le deține, cu condiția ca acesta să dispună de o suprafață eligibilă pentru ajutorul echivalent. În cazul în care suprafața admisă pentru acordarea ajutorului este mai mică decât numărul de drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol pe care le posedă, agricultorul poate să utilizeze un număr de drepturi de retragere a terenurilor din circuitul agricol corespunzător suprafeței de care dispune.

(3) Pentru identificarea tuturor parcelelor agricole ale exploatației menționate la alineatul (1) litera (d), în formularele pretipărite distribuite agricultorilor în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se menționează suprafața maximă eligibilă per parcelă de referință, în scopul punerii în aplicare a schemei de plată unică. În plus, materialul grafic furnizat agricultorului conform acestei dispoziții indică limitele parcelelor de referință, precum și identificarea lor unică, iar agricultorul precizează localizarea fiecărei parcele. La depunerea formularului de cerere, agricultorul corectează, de asemenea, formularul pretipărit în cazul în care au intervenit modificări.

Articolul 13

Cerințe speciale privind cererea unică

(1) În cazul în care o cerere de ajutor referitoare la plăți pe suprafață pentru culturi arabile în conformitate cu titlul IV capitolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 conține o declarație privind cultivarea inului și a cânepei destinate producției de fibre, în conformitate cu articolul 106 din regulamentul menționat anterior, etichetele oficiale aplicate pe ambalajul semințelor în conformitate cu Directiva 2002/57/CE a Consiliului [1], în special articolul 12, sau în cazul inului destinat producției de fibre, orice alt document, inclusiv certificarea prevăzută la articolul 19 din directiva menționată anterior, sunt recunoscute ca fiind echivalente de către statul membru respectiv.

În cazul în care însămânțarea are loc după data limită stabilită pentru depunerea cererii unice, aceste etichete și documente trebuie furnizate cel târziu până la 30 iunie.

În cazul în care etichetele referitoare la semințele de cânepă destinate producției de fibre trebuie să fie prezentate, de asemenea, altor autorități naționale, statele membre pot să prevadă înapoierea acestor etichete agricultorilor după prezentare.

În cazul cânepei destinate producției de fibre, trebuie furnizate toate informațiile solicitate pentru identificarea parcelelor însămânțate cu cânepă pentru fiecare soi de cânepă semănat.

În acest caz și în cazul în care un agricultor intenționează să cultive cânepă în conformitate cu articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cererea unică trebuie să conțină:

(a) o copie a contractului sau a angajamentului de vânzare-cumpărare menționat la articolele 52 și 106 din regulamentul menționat anterior, cu excepția cazului în care statul membru a prevăzut că această copie poate fi transmisă la o dată ulterioară, care nu poate în nici un caz să depășească data de 15 septembrie.

(b) în cazul prevăzut la articolul 52 din regulamentul menționat anterior, informații privind cantitățile de semințe utilizate (în kg per ha);

(c) etichetele oficiale aplicate pe ambalajele semințelor utilizate în conformitate cu Directiva 2002/57/CE, în special articolul 12. Cu toate acestea, în cazul în care însămânțarea a avut loc după data limită stabilită pentru depunerea cererii unice, etichetele sunt furnizate cel târziu până la 30 iunie. În cazul în care etichetele trebuie furnizate, de asemenea, altor autorități naționale, statele membre pot să prevadă înapoierea respectivelor etichete agricultorilor de îndată ce au fost prezentate în conformitate cu dispozițiile prezentei litere.

(2) În cazul terenurilor retrase din circuitul agricol și utilizate conform articolului 55 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau articolului 107 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul menționat anterior, cererea unică conține elementele doveditoare impuse de normele sectoriale aplicabile.

(3) În cazul unei cereri de ajutor privind prima specială de calitate pentru grâul dur prevăzută la titlul IV capitolul I din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și privind suplimentul pentru grâul dur și ajutorul special, prevăzute la articolul 105 din regulamentul menționat anterior, cererea unică conține o dovadă, conform regulilor care urmează a fi stabilite de statul membru, că a fost utilizată cantitatea minimă de semințe certificate pentru grâul dur.

(4) În cazul unei cereri de ajutor specific pentru orez, prevăzută la titlul IV capitolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cererea unică conține o indicație cu privire la soiul de orez semănat și identificarea parcelelor în cauză.

(5) În cazul unei cereri de plată pe suprafață pentru fructele cu coajă lignificată, prevăzută la titlul IV capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cererea unică se precizează numărul de arbori, localizarea, precum și tipul acestora.

(6) În cazul unei cereri de ajutor pentru culturi energetice, prevăzută la titlul IV capitolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cererea unică include o copie a contractului încheiat între solicitant și primul prelucrător în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 2237/2003.

(7) În cazul unei cereri de ajutor pentru cartofii pentru fecule, prevăzută la titlul IV capitolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cererea unică include o copie a contractului de cultivare. Această copie poate fi depusă cu toate acestea până la o dată stabilită de statele membre, dar nu mai târziu de data de 30 iunie.

[1] JO L 193, 20.7.2002, p. 74.

(8) În cazul unei cereri de ajutor pentru semințe, prevăzută la titlul IV capitolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cererea unică include:

(a) o copie a contractului de cultivare sau a declarației de cultivare, cu excepția cazului în care statul membru a prevăzut că o copie poate fi depusă la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de data de 15 septembrie;

(b) o precizare a soiului semințelor utilizate pentru fiecare parcelă;

(c) o precizare a cantității de semințe certificate produse, exprimate în chintale și rotunjite la o zecimală. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă o dată ulterioară pentru prezentarea acestor informații, dar nu mai târziu de data de 15 iunie a anului următor anului recoltei;

(d) o copie a documentelor justificative care atestă că respectivele cantități de semințe au făcut obiectul unei certificări oficiale. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă o dată ulterioară pentru prezentarea acestor informații, dar nu mai târziu de data de 15 iunie a anului următor anului recoltei.

Articolul 14

Reguli generale aplicabile cererii unice și declarațiilor privind utilizările speciale de terenuri

(1) Utilizările speciale menționate la articolul 5 alineatul (2), articolul 51 și în anexa V la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, precum și terenurile utilizate pentru cultura de in destinată producției de fibre care nu trebuie declarate în conformitate cu articolul 13 din regulamentul menționat anterior, sunt declarate în formularul de cerere unică sub un titlu separat.

Utilizările terenurilor în alte scopuri decât cele prevăzute în cadrul schemelor de ajutor menționate la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și cele care nu figurează în lista din anexa V la regulamentul menționat anterior sunt declarate sub titlul care prevede una sau mai multe „alte utilizări”.

Statele membre pot să prevadă cu toate acestea că alineatele (1) și (2) nu se aplică în cazul în care informațiile respective sunt puse la dispoziția autorităților competente în cadrul altor sisteme de gestionare și control a căror compatibilitate cu sistemul integrat este asigurată în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(2) În primul an de aplicare a schemei de plată unică, statele membre pot deroga de la dispozițiile articolelor 12 și 13 cu condiția ca drepturile la plată să nu fi fost încă stabilite definitiv la data limită fixată pentru depunerea cererii unice.

(3) Statele membre pot decide includerea în cererea unică a tuturor cererilor de ajutor în cadrul schemelor prevăzute la titlul IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. În acest caz, capitolele II și III din prezentul titlu se aplică *mutatis mutandis* cu privire la cerințele speciale stabilite în ceea ce privește cererea de ajutor în cadrul acestor scheme.

(4) Fiecare stat membru determină suprafața minimă pe care trebuie să o aibă o parcelă agricolă pentru a face obiectul unei cereri. Cu toate acestea, această dimensiune minimă nu poate depăși 0,3 hectare.

Articolul 15

Modificările aduse cererilor unice

(1) După expirarea termenului de depunere a cererii unice pot fi adăugate parcele agricole, însoțite, după caz, de drepturi la plată corespunzătoare, nedeclarate încă în cererea unică în cadrul unuia dintre schemele de ajutor pe suprafață, cu condiția să fie respectate cerințele prevăzute de schemele de ajutor respective.

Pot fi aduse, în aceleași condiții, modificări referitoare la utilizare sau la schema de ajutor privind parcelele agricole deja declarate în cererea unică.

În cazul în care modificările menționate la primul și în al doilea paragraf au o incidență asupra documentelor justificative sau asupra contractelor care trebuie prezentate, se autorizează, de asemenea, modificările aferente acestor documente sau contracte.

(2) Fără a aduce atingere datelor stabilite de către Finlanda și Suedia pentru depunerea cererii unice în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) primul paragraf, modificările aduse în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol sunt comunicate în scris autorității competente cel târziu la 31 mai și, în cazul Finlandei și al Suediei, cel târziu la data de 15 iunie a anului calendaristic respectiv.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a informat deja agricultorul cu privire la neregulile pe care le conține cererea de ajutor sau atunci când l-a avertizat cu privire la intenția sa de a întreprinde un control la fața locului, iar la acest control se constată nereguli, modificările menționate la alineatul (1) nu sunt autorizate pentru parcelele agricole la care se referă aceste nereguli.

CAPITOLUL II

CERERILE DE AJUTOR PE CAP DE ANIMAL

Articolul 16

Condițiile aplicabile cererilor de ajutor pe cap de animal

(1) Cererile de ajutor pe cap de animal conțin toate informațiile necesare pentru a hotărî cu privire la eligibilitatea pentru ajutoarele respective, în special:

(a) identitatea agricultorului;

(b) o trimitere la o cerere unică, în cazul în care aceasta a fost introdusă deja;

(c) numărul de animale din fiecare specie care fac obiectul unei cereri de ajutor și, în ceea ce privește bovinele, codul de identificare al acestora;

(d) după caz, angajamentul agricultorului de a menține aceste animale în exploatația sa pe parcursul perioadei de reținere și indicarea locului (locurilor) unde se va efectua această reținere, precum și, după caz, perioada (perioadele) în cauză;

(e) după caz, limita individuală sau plafonul individual aplicabil animalelor respective;

(f) după caz, cantitatea de referință individuală de lapte de care dispunea agricultorul la data de 31 martie sau, în cazul în care statul membru decide să recurgă la derogarea prevăzută de articolul 44a din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999, la data de 1 aprilie a anului calendaristic respectiv; în cazul în care această cantitate nu este cunoscută la data depunerii cererii, ea este comunicată autorității competente cât mai repede posibil;

(g) o declarație a agricultorului care arată că acesta a luat la cunoștință condițiile de acordare a ajutorului respectiv.

Agricultorul are obligația să informeze autoritatea competentă, în scris și în prealabil, cu privire la orice modificare privind locul de reținere a animalelor pe parcursul perioadei de reținere.

(2) Statele membre garantează tuturor deținătorilor de animale dreptul de a obține de la autoritatea competentă, fără restricții, la intervale regulate și în termene rezonabile, informații despre datele care se referă la ei și la animalele lor, care sunt înregistrate în baza de date electronică privind bovinele. La depunerea cererii, agricultorul declară că aceste date sunt exacte și complete sau, după caz, corectează datele greșite sau adaugă datele care lipsesc.

(3) Statele membre pot decide că nu este necesar să se reia în cererea de ajutor anumite informații menționate la alineatul (1), în cazul în care acestea au fost deja comunicate autorității competente.

Statele membre pot să pună în aplicare, în special, proceduri care să permită utilizarea informațiilor existente în baza de date electronică privind bovinele în scopurile cererii de ajutor, cu condiția ca această bază de date electronică să ofere nivelul de garanție și de punere în aplicare necesar pentru buna gestiune a schemelor de ajutor respective. Aceste proceduri pot consta dintr-un sistem care să îi permită agricultorului să solicite un ajutor pentru toate animalele care, la o dată stabilită de statul membru, sunt eligibile pentru ajutor pe baza datelor existente în baza de date electronică privind bovinele. În acest caz, statul membru ia măsurile necesare pentru a garanta că:

(a) în conformitate cu dispozițiile aplicabile schemei de ajutor în cauză, datele inițiale și finale ale perioadelor de reținere respective sunt definite clar și aduse la cunoștința agricultorului;

(b) agricultorul este informat cu privire la faptul că orice animal identificat sau înregistrat incorect în sistemul de identificare și de înregistrare a bovinelor va fi luat în considerare în numărul total de animale care prezintă nereguli menționate la articolul 59.

În cazul primei pentru vacile de alăptare, menționată la articolul 125 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, neregulile constatate cu privire la sistemul de identificare și de înregistrare a bovinelor sunt incluse proporțional în numărul de animale care pot face obiectul primei, pe de o parte, și, pe de altă parte, în numărul de animale necesare pentru furnizarea laptelui sau a produselor lactate în conformitate cu articolul 125 alineatul (2) litera (b) din regulamentul menționat anterior. Cu toate acestea, aceste nereguli sunt reflectate întâi în numărul de animale care nu sunt necesare în limitele individuale sau în limitele plafoanelor menționate la articolul 125 alineatul (2) litera (b) și în articolul 126 din același regulament.

(4) Statele membre pot stabili că anumite informații menționate la alineatul (1) pot sau trebuie să fie transmise prin intermediul unuia sau al mai multor organisme desemnate de acestea. Cu toate acestea, agricultorul rămâne responsabil pentru datele transmise.

CAPITOLUL III

CEREREA DE AJUTOR ÎN CADRUL PRIMEI PENTRU PRODUSE LACTATE ȘI AL PLĂȚILOR SUPLIMENTARE

Articolul 17

Cerințele privind cererile de ajutor în cadrul primei pentru produse lactate și al plăților suplimentare

Orice producător de lapte care depune o cerere de ajutor în cadrul primei pentru produse lactate și al plăților suplimentare prevăzute la titlul IV capitolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 depune un dosar care conține toate informațiile necesare pentru a stabili eligibilitatea pentru ajutor, în special:

(a) identitatea agricultorului;

(b) o declarație a agricultorului care atestă că acesta a luat la cunoștință condițiile de acordare a ajutorului respectiv.

Această cerere de ajutor se depune în termenul stabilit de statele membre și nu poate să depășească data de 15 mai sau, în cazul Finlandei și al Suediei, data de 15 iunie.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 18

Simplificarea procedurilor

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice din prezentul regulament sau din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre pot să permită sau să impună ca orice comunicare între agricultor și autorități în temeiul prezentului regulament să se efectueze electronic. În acest caz, se iau măsuri adecvate pentru a garanta în special că:

(a) agricultorul este identificat fără echivoc;

(b) agricultorul îndeplinește toate cerințele privind schema de ajutor în cauză;

(c) datele transmise sunt fiabile, astfel încât să asigure buna gestiune a schemei de ajutor respectiv și că, la utilizarea datelor existente în baza de date electronică privind bovinele, respectiva bază de date oferă nivelul de garantare și de punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutor respective;

(d) în cazul în care documentele însoțitoare nu pot fi transmise electronic, autoritățile competente trebuie să le primească în același termen ca și în cazul cererilor transmise pe alte căi decât cele electronice;

(e) nu se face nici o discriminare între agricultorii care folosesc alte metode decât cele electronice și cei care optează pentru transmiterea electronică.

(2) În ceea ce privește depunerea cererilor de ajutor, statele membre pot să prevadă proceduri simplificate, în condițiile stabilite în alineatul (1) literele (a)-(e), în cazul în care autoritățile sunt deja în posesia datelor necesare și în special atunci când situația nu s-a schimbat de la depunerea ultimei cereri în cadrul schemei de ajutor respectiv.

Articolul 19

Corectarea erorilor evidente

Fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la articolele 11-18, o cerere de ajutor poate fi rectificată în cazul în care există greșeli evidente identificate de autoritatea competentă.

Articolul 20

Derogarea de la termenul pentru depunerea cererilor de ajutor, a documentelor, contractelor și a declarațiilor suplimentare

Prin derogare de la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1182/71 al Consiliului [1], în cazul în care data limită de depunere a unei cereri de ajutor sau a oricărui document, contract sau declarație suplimentară în temeiul prezentului titlu este o zi de sărbătoare oficială, zi de sâmbătă sau duminică, respectiva dată limită se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

Articolul 21

Depunerea cu întârziere

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale menționate la articolul 72, depunerea unei cereri de ajutor în temeiul prezentului regulament după data limită stabilită determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor la care ar fi avut dreptul agricultorul în cazul în care cererea ar fi fost depusă în termenul stabilit.

Fără a aduce atingere vreunei măsuri speciale care trebuie adoptată de statele membre în vederea asigurării depunerii în timp util a tuturor documentelor care însoțesc cererea, pentru a permite organizarea și realizarea controalelor, primul paragraf se aplică, de asemenea, documentelor, contractelor sau declarațiilor suplimentare care trebuie transmise autorității competente în temeiul articolelor 12 și 13, în cazul în care aceste documente, contracte sau declarații sunt relevante în ceea ce privește eligibilitatea pentru ajutorul respectiv. În acest caz, reducerea se aplică sumei care urmează a fi plătită în cadrul schemei respectiv.

În cazul în care întârzierea depășește 25 de zile calendaristice, cererea este considerată inadmisibilă.

(2) Introducerea unei modificări privind o cerere unică după data limită menționată la articolul 15 alineatul (2) determină o reducere de 1 % pe zi lucrătoare a sumelor pentru utilizarea reală a parcelelor agricole în cauză.

Modificările privind cererile unice sunt admisibile doar până la ultima dată de depunere a cererilor unice, definită la alineatul (1) paragraful al treilea. Cu toate acestea, în cazul în care această dată este anterioară sau identică cu ultima dată posibilă menționată la articolul 15 alineatul (2), modificările referitoare la o cerere unică sunt considerate inadmisibile după data menționată la articolul 14 alineatul (2).

(3) În ceea ce privește suprafețele furajere, reducerea determinată de depunerea cu întârziere a cererii unice se adaugă tuturor celorlalte reduceri aplicabile în caz de depunere cu întârziere a cererilor referitoare la ajutoarele menționate la articolele 131 și 132 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

---

[1] JO L 124, 8.6.1971, p. 1.

Articolul 22

Retragerea cererilor de ajutor

(1) O cerere de ajutor poate fi retrasă total sau parțial în orice moment.

În cazul în care un stat membru a recurs la posibilitățile prevăzute la articolul 16 alineatul (3) paragraful al doilea, acesta poate dispune, în ceea ce privește animalele care părăsesc exploatația, ca notificarea introdusă în baza de date electronică privind bovinele să înlocuiască declarația scrisă de retragere.

Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea competentă a informat deja agricultorul despre neregulile pe care le conține cererea de ajutor sau în cazul în care l-a avertizat cu privire la intenția sa de a întreprinde un control la fața locului și acest control a dus la constatarea unor nereguli, retragerile nu mai sunt autorizate pentru părțile din cererea de ajutor la care se referă aceste nereguli.

(2) În urma retragerilor efectuate în temeiul alineatului (1), solicitantul revine la situația în care se afla înainte de a depune cererea de ajutor sau partea respectivă din cererea de ajutor.

TITLUL III

CONTROALE

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 23

Principii generale

(1) Controalele administrative și controalele la fața locului prevăzute de prezentul regulament se efectuează astfel încât să asigure o verificare eficientă a respectării condițiilor de acordare a ajutoarelor, precum și a cerințelor și normelor aplicabile în materie de eco-condiționare.

(2) Cererile respective se resping în cazul în care agricultorul sau reprezentantul acestuia împiedică realizarea controlului la fața locului.

CAPITOLUL II

CONTROALELE PRIVIND CRITERIILE DE ELIGIBILITATE

Secțiunea I

Controalele administrative

Articolul 24

Controalele încrucișate

(1) Controalele administrative menționate la articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 au ca scop permiterea identificării de nereguli, în special constatarea automată pe cale electronică, inclusiv controalele încrucișate:

(a) privind drepturile la plată declarate și, respectiv, parcelele declarate, puse în aplicare pentru a evita acordarea de mai multe ori a aceluiași ajutor în același an calendaristic sau în același an de comercializare și pentru a preveni cumularea incorectă a ajutoarelor acordate în cadrul schemelor de ajutor pe suprafață menționate la anexele I și V la Regulamentul nr. 1782/2003;

(b) menite să verifice existența drepturilor la plată, precum și eligibilitatea pentru ajutor;

(c) efectuate între parcelele agricole declarate în cererea unică și parcelele de referință care figurează în sistemul de identificare a parcelelor agricole pentru a verifica eligibilitatea pentru ajutorul pe suprafață;

(d) efectuate între drepturile la plată și suprafața determinată, pentru a verifica în cazul în care drepturile la plată respective sunt însoțite de un număr egal de hectare eligibile pentru a beneficia de ajutor în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) și, respectiv, articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(e) realizate cu ajutorul bazei de date electronice privind bovinele pentru a verifica eligibilitatea acordării ajutorului și pentru a evita ca același ajutor să fie acordat în mod nejustificat de mai multe ori în același an calendaristic;

(f) efectuate, după caz și în cazul în care trebuie furnizate documentele, contractele sau declarațiile de cultivare, între parcelele agricole declarate în cererea unică și documentele, contractele sau declarațiile de cultivare menționate, pentru a verifica eligibilitatea ajutorului pentru suprafețele respective;

(g) efectuate între parcelele agricole declarate în cererea unică și parcelele care, după verificarea oficială, au fost declarate conforme cu cerințele directivelor menționate la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1674/72 al Consiliului din 2 august 1972 de stabilire a regulilor generale de acordare și de finanțare a ajutorului în sectorul semințelor [1].

(2) Comunicarea neregulilor constatate în urma controalelor încrucișate este urmată de procedurile administrative adecvate și, după caz, de un control la fața locului.

Secțiunea II

Controalele la fața locului

Subsecțiunea I

Dispoziții comune

Articolul 25

Principii generale

(1) Controalele la fața locului se efectuează în mod inopinat. Cu toate acestea, poate fi trimis un preaviz, strict limitat la durata

[1] JO L 177, 4.8.1972, p. 1.

minimă necesară, cu condiția ca acesta să nu aducă atingere scopului controlului. Acest preaviz nu depășește 48 de ore, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător.

(2) După caz, controalele la fața locului prevăzute de prezentul regulament se efectuează împreună cu alte controale prevăzute de legislația comunitară.

Articolul 26

Rata controalelor

(1) Numărul total al controalelor la fața locului efectuate în fiecare an vizează cel puțin 5 % din totalul agricultorilor care depun o cerere unică.

În următoarele cazuri, sub rezerva paragrafului al treilea, statele membre efectuează un control suplimentar prin eșantionare care vizează cel puțin:

(a) 5 % din agricultorii care depun o cerere de ajutor pentru cartofii pentru feculă în temeiul titlului IV capitolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(b) 5 % din numărul total, pe specie de semințe pentru care se solicită ajutor, în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(c) 50 % din totalul agricultorilor care depun cereri de ajutor pentru fructe cu coajă lignificată în temeiul titlului IV capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cazul în care statul membru decide, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din prezentul regulament, să nu introducă un nivel suplimentar de informații în SDG.

Pentru toate celelalte state membre, în ceea ce privește anul 2005, 5 % din totalul agricultorilor care au depus cereri de ajutor pentru fructele cu coajă lignificată în temeiul titlului IV capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cu excepția cazului în care a fost introdus deja nivelul suplimentar de informații în SDG.

În cazul în care eșantionul de control menționat la primul paragraf conține deja agricultori care au depus cereri în cadrul ajutoarelor menționate la paragraful al doilea literele (a)-(c), aceștia pot fi luați în considerare pentru calculul ratelor de control stabilite la literele menționate anterior.

(2) În plus, numărul total al controalelor la fața locului efectuate în fiecare an vizează cel puțin:

(a) rata minimă de control, stabilită la 30 % sau la 20 % din suprafețele declarate pentru producția de cânepă, în conformitate cu articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

În cazul în care un stat membru a introdus deja un sistem de autorizare prealabilă pentru respectiva cultură și a notificat Comisiei modalitățile și condițiile aferente sistemului înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, orice modificare a acestora din urmă este notificată Comisiei în cel mai scurt timp;

(b) 5 % din totalul agricultorilor care depun cereri în cadrul schemelor de ajutor pentru bovine. Cu toate acestea, în cazul în care baza de date electronică privind bovinele nu oferă nivelul de garantare și punere în aplicare necesar pentru buna gestionare a schemelor de ajutor respective, această rată se majorează la 10 %. Pentru fiecare dintre scheme, controalele la fața locului vizează, de asemenea, cel puțin 5 % din totalul animalelor care fac obiectul unei cereri de ajutor;

(c) 10 % din totalul agricultorilor care au depus cereri în cadrul schemei de ajutor pentru ovine/caprine, indiferent în cazul în care această cerere a fost depusă separat sau în cadrul cererii unice;

(d) 2 % din ansamblul producătorilor de lapte care au depus cereri de primă pentru produse lactate și/sau de plăți suplimentare.

(3) În cazul în care controalele la fața locului constată nereguli semnificative în cadrul unei anumite scheme de ajutor sau într-o regiune sau o parte a unei regiuni, autoritatea competentă mărește în consecință numărul controalelor la fața locului pentru anul în curs, precum și procentul agricultorilor care trebuie să facă obiectul unui control la fața locului în anul următor.

(4) În cazul în care se prevede că anumite elemente ale controlului la fața locului pot fi puse în aplicare pe baza unui eșantion, acesta trebuie să asigure un nivel de control fiabil și reprezentativ. Statele membre stabilesc criteriile de selecție a eșantionului. În cazul în care în urma controlului eșantionului se constată nereguli, dimensiunea și baza eșantionului sunt extinse în mod corespunzător.

Articolul 27

Selecționarea eșantionului de control

(1) Agricultorii supuși controalelor la fața locului sunt selecționați de autoritatea competentă pe baza unei analize a riscurilor, precum și a reprezentativității cererilor de ajutor depuse. În fiecare an, se întreprinde o evaluare a eficienței parametrilor de analiză a riscurilor utilizați în anii precedenți.

Pentru a asigura reprezentativitatea eșantionului, statele membre selecționează la întâmplare între 20 și 25 % din numărul minim de agricultori care trebuie supuși unui control la fața locului, în conformitate cu articolul 26 alineatele (1) și (2).

(2) Analiza riscurilor ține seama de:

(a) valoarea ajutoarelor;

(b) numărul parcelelor agricole și de suprafața sau de numărul de animale care fac obiectul unei cereri de ajutor;

(c) evoluția în raport cu anul precedent;

(d) rezultatele controalelor efectuate în cursul anilor precedenți;

(e) cazurile de nerespectare a Regulamentelor (CE) nr. 1760/2000 și (CE) nr. 21/2004;

(f) agricultorii care se situează imediat sub sau deasupra limitelor relevante pentru acordarea ajutoarelor;

(g) înlocuirile de animale efectuate în temeiul articolului 58 din prezentul regulament;

(h) respectarea dispozițiilor articolului 49 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(i) cantitatea de cartofi destinați fabricării de feculă, raportată la suprafețele declarate în contractele de cultivare menționate la articolul 13 alineatul (7);

(j) în cazul cererilor de ajutor pentru semințe în conformitate cu titlul IV capitolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, de raportul între cantitățile de semințe certificate și suprafețele declarate;

(k) alți parametri care trebuie definiți de către statele membre.

(3) Autoritatea competentă păstrează în mod sistematic informații cu privire la motivele pentru care a fost ales agricultorul pentru a fi supus unui control la fața locului. Inspectorul însărcinat să efectueze controlul la fața locului este informat în mod corespunzător cu privire la acestea înainte de începerea controlului.

Articolul 28

Raportul de control

(1) Pentru fiecare control la fața locului efectuat în temeiul prezentei secțiuni se întocmește un raport de control care descrie cu precizie diferite elemente ale controlului. Acest raport indică în special:

(a) schemele de ajutor și cererile controlate;

(b) persoanele prezente;

(c) parcelele agricole controlate, parcelele agricole măsurate și rezultatele măsurătorilor pe fiecare parcelă agricolă măsurată, precum și tehnicile de măsurare utilizate;

(d) numărul de animale din fiecare specie controlată și, după caz, numerele crotaliilor, înregistrările în registru și în baza de date electronică privind bovinele și documentele justificative verificate, precum și rezultatele controalelor și, după caz, observațiile speciale referitoare la animale și/sau la codul lor de identificare;

(e) în cazul în care agricultorul a fost avertizat cu privire la vizită și, dacă da, care a fost termenul preavizului;

(f) eventualele măsuri specifice de control care trebuie puse în practică în cadrul diferitor scheme de ajutor;

(g) orice altă măsură de control pusă în aplicare.

(2) Agricultorul beneficiază de posibilitatea de a semna raportul pentru a atesta prezența sa la control și pentru a adăuga observațiile sale. În cazul în care se constată nereguli, agricultorul primește o copie a raportului de control.

În cazul în care controlul la fața locului este efectuat prin teledetecție, în conformitate cu articolul 32, statele membre pot să decidă să nu îi ofere agricultorului sau reprezentantului acestuia posibilitatea de a semna raportul de control în cazul în care controlul prin teledetecție nu a constatat nici o neregulă. În cazul în care controalele respective constată nereguli, agricultorul beneficiază de posibilitatea de a semna raportul înainte ca autoritatea competentă să decidă reducerea sau excluderea pe baza constatărilor efectuate.

Subsecțiunea II

Controalele la fața locului legate de cererile unice privind schemele de ajutor pe suprafață

Articolul 29

Elementele controalelor la fața locului

Controalele la fața locului vizează toate parcelele agricole care fac obiectul unei cereri de ajutor în cadrul schemelor de ajutor menționate la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cu excepția schemelor de ajutor pentru semințe în temeiul articolului 99 din regulamentul menționat anterior. Cu toate acestea, inspecția efectivă pe teren, realizată în cadrul unui control la fața locului, poate să se limiteze la un eșantion care reprezintă cel puțin jumătate din parcelele agricole pentru care au fost introduse cereri.

Articolul 30

Determinarea suprafețelor

(1) Determinarea suprafeței parcelelor agricole se face prin orice mijloc corespunzător definit de autoritatea competentă și care garantează o exactitate a măsurătorilor cel puțin echivalentă cu cea necesară pentru măsurătorile oficiale prevăzute la dispozițiile interne. Autoritatea competentă poate să definească pentru măsurători o toleranță care să nu depășească 5 % din suprafața parcelei agricole, sau o zonă tampon de 1,5 m care ar înconjura perimetrul parcelei agricole. Cu toate acestea, toleranța maximă pentru fiecare parcelă agricolă nu depășește, în valoare absolută, 1 ha.

(2) Suprafața totală a unei parcele agricole poate fi luată în considerare cu condiția să fie utilizată în întregime conform normelor uzuale ale statelor membre sau ale regiunii respective. În alte cazuri, se ia în considerare suprafața utilizată efectiv.

În regiunile în care anumite caracteristici, în special gardurile, gropile și zidurile, fac parte, în mod tradițional, din bunele practici agricole în ceea ce privește culturile sau utilizarea solurilor, statele membre pot să considere că suprafața respectivă face parte

din suprafața totală utilizată, cu condiția să nu depășească o lățime totală care urmează să fie stabilită de statele membre. Această lățime trebuie să corespundă valorii tradiționale din regiunea respectivă, fără să depășească însă doi metri.

Statele membre pot, după notificarea prealabilă a Comisiei, să autorizeze o lățime mai mare de doi metri, în cazul în care suprafețele dedicate culturilor arabile respective au fost luate în considerare pentru determinarea randamentului regiunilor respective.

(3) În completarea alineatului (2), în cazul parcelelor declarate în cadrul schemei de plată unică, orice element caracteristic menționat la actele prevăzute la anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau care ține de bunele condiții agricole și de mediu prevăzute la articolul 5 și în anexa IV la regulamentul menționat anterior este inclus în suprafața totală a parcelei agricole.

(4) Eligibilitatea parcelelor agricole este verificată prin orice mijloc corespunzător. În acest scop, se solicită, în cazul în care este necesar, dovezi suplimentare.

Articolul 31

Elementele controalelor la fața locului care vizează cererile de ajutor pentru semințe

Controalele la fața locului care vizează cererile de ajutor pentru semințe în conformitate cu articolul 99 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 includ în special:

(a) verificări efectuate la nivelul agricultorului care depune cererea de ajutor. Acestea vizează:

(i) toate parcelele, în vederea controlului speciilor sau al soiurilor de semințe utilizate pe fiecare din parcelele declarate;

(ii) documentele, în vederea controlului primei destinații a semințelor care fac obiectul cererii de ajutor;

(iii) și includ orice altă verificare considerată necesară de către statele membre pentru a garanta că ajutorul nu se plătește pentru semințe care nu sunt certificate sau care provin din țări terțe;

(b) în cazul în care semințele sunt destinate în primul rând unui ameliorator de plante sau unui multiplicator, în incinta acestora se efectuează controale suplimentare menite să verifice:

(i) că semințele au fost într-adevăr cumpărate și plătite de către amelioratorul de plante sau de către multiplicator în conformitate cu contractul de cultivare;

(ii) că plata semințelor figurează în contabilitatea amelioratorului de plante sau a multiplicatorului;

(iii) că semințele au fost într-adevăr comercializate pentru a fi semănate. Prin „comercializate" se înțelege disponibile, în stoc, expuse spre vânzare, oferite spre vânzare, vândute sau livrate unei terțe părți. În acest scop, se efectuează controale fizice și administrative ale stocului și ale contabilității amelioratorului de plante sau multiplicatorului;

(c) după caz, controale la nivelul utilizatorilor finali.

Articolul 32

Teledetecția

(1) Pentru controalele care vizează eșantionul menționat la articolul 26 alineatul (1), statele membre pot opta pentru teledetecție în locul metodelor tradiționale de control la fața locului și în condițiile menționate de prezentul articol. După caz, se aplică articolele 23, 25, 26, 27 și 28, articolul 29 prima teză și articolul 30.

(2) Zonele care urmează să fie controlate prin teledetecție sunt selecționate pe baza unei analize a riscurilor sau în mod aleator.

În cazul în care selecția se efectuează pe baza unei analize a riscurilor, statul membru ia în considerare factorii de risc corespunzători și anume:

(a) incidența financiară asupra ajutoarelor comunitare;

(b) structura cererilor de ajutor;

(c) structura sistemului de parcele agricole și complexitatea peisajului agricol;

(d) absența controalelor în anii precedenți;

(e) condițiile tehnice care limitează eficiența teledetecției în ceea ce privește definirea zonelor;

(f) rezultatele controalelor efectuate în cursul anilor precedenți.

(3) Controalele la fața locului prin teledetecție acoperă:

(a) toate cererile de ajutor în cazul cărora cel puțin 80 % din suprafața care face obiectul acestora în cadrul schemelor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se găsește în zona respectivă;

(b) sau cererile de ajutor selecționate de autoritatea competentă pe baza articolului 27 alineatul (2) din prezentul regulament.

Cererile selecționate în mod aleatoriu în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) paragraful al doilea pot fi controlate prin teledetecție.

(4) În cazul în care un agricultor este selecționat pentru un control la fața locului în conformitate cu alineatul (3), cel puțin 80 % din suprafața pentru care a depus o cerere de ajutor în cadrul schemelor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 este supusă unui control la fața locului prin teledetecție.

(5) Orice stat membru care optează pentru posibilitatea de a realiza controale la fața locului prin teledetecție întreprinde:

(a) o fotointerpretare a imaginilor spațiale sau a fotografiilor aeriene ale tuturor parcelelor agricole selecționate pentru a fi controlate, în conformitate cu alineatul (4), pentru fiecare cerere, în vederea identificării acoperirii vegetale și a măsurării suprafețelor;

(b) inspecții fizice pe teren în cazul tuturor parcelelor agricole pentru care fotointerpretarea nu permite autorității competente să constate că declarația este exactă.

(6) În cazul în care nu mai pot fi realizate prin teledetecție în anul în curs, controalele suplimentare menționate la articolul 26 alineatul (3) se efectuează conform modalităților tradiționale de control la fața locului.

Articolul 33

Verificarea conținutului de tetrahidrocanabinol din culturile de cânepă

(1) Metoda care trebuie utilizată de către statele membre în temeiul articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 pentru a determina conținutul de tetrahidrocanabinol (desemnat în continuare prin „THC") din culturi este descrisă la anexa I la prezentul regulament.

(2) Statele membre transmit Comisie, cel târziu la data de 15 noiembrie a fiecărui an de comercializare, un raport cu privire la conținutul de THC constatat. Pentru fiecare soi, acest raport indică:

(a) în cazul procedurii A menționate la anexa I, momentul în care are loc recoltarea probelor;

(b) numărul de teste realizate;

(c) conținutul de THC constatat, împărțit în tranșe de 0,1 %;

(d) măsurile luate la scară națională.

(3) În cazul în care controalele arată, pentru un număr semnificativ de eșantioane dintr-un soi dat, conținuturi de THC mai mari decât cele menționate la articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, se poate decide, fără a aduce atingere oricărei alte măsuri care ar putea fi adoptată de Comisie și în conformitate cu procedura menționată la articolul 144 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior, să se utilizeze în anul calendaristic următor, pentru soiul respectiv, procedura B menționată la anexa I la prezentul regulament.

(4) Lista soiurilor de cânepă destinate producției de fibre eligibile pentru plăți directe figurează la anexa II. În cazul în care un stat membru dorește să adauge un soi de cânepă la cele menționate la anexa menționată anterior, acesta trebuie să depună o cerere însoțită de un raport conținând rezultatele analizelor realizate în conformitate cu procedura B menționată la anexa I și o descriere a soiului în cauză.

Subsecțiunea III

Controalele la fața locului privind cererile de ajutor pe cap de animal

Articolul 34

Calendarul controalelor la fața locului

(1) Pentru schemele de ajutor, altele decât cele menționate la articolul 123 alineatul (6) și articolul 130 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cel puțin 60 % din rata minimă de controale la fața locului prevăzută la articolul 26 alineatul (2) litera (b) ultima teză din prezentul regulament se efectuează în cursul perioadei de reținere pentru schema de ajutor respectiv. Restul controalelor la fața locului se efectuează în cursul perioadei de reținere a unuia dintre aceste scheme de ajutor.

Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru recurge la posibilitățile prevăzute la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, rata minimă a controalelor la fața locului prevăzută la articolul 26 alineatul (2) litera (b) ultima teză se efectuează integral în cursul perioadei de reținere corespunzătoare schemei de ajutor în cauză.

(2) Cel puțin 50 % din numărul minim de controale la fața locului prevăzute la articolul 26 alineatul (2) litera (c) se efectuează în cursul perioadei de reținere. Cu toate acestea, în statele membre în care sistemul instituit prin Regulamentul (CE) nr. 21/2004 în ceea ce privește ovinele și caprinele, în special identificarea animalelor și păstrarea registrelor în bună ordine, nu este pus în practică și aplicat integral, rata minimă a controalelor la fața locului trebuie să se efectueze în totalitate în cursul perioadei de reținere.

Articolul 35

Elementele controalelor la fața locului

(1) Controalele la fața locului vizează toate animalele pentru care au fost depuse cereri de ajutor în cadrul schemelor ce urmează să fie controlate și, în ceea ce privește schemele de ajutor pentru bovine, bovinele care nu fac obiectul cererilor de ajutor.

(2) Controalele la fața locului conțin în special:

(a) verificări menite să determine în cazul în care numărul de animale prezente în exploatație pentru care s-au depus cereri de ajutor și numărul de bovine care nu fac obiectul unei cereri de ajutor corespund cu numărul de animale înscrise în registre și, în cazul bovinelor, cu numărul de animale înregistrate în baza de date electronică;

(b) în ceea ce privește schemele de ajutor pentru bovine:

— verificări privind exactitatea înregistrărilor din registru și a notificărilor din baza de date electronică privind bovinele, efectuate prin eșantionarea documentelor justificative cum sunt facturile de cumpărare și de vânzare, certificatele de sacrificare, certificatele veterinare și, după caz, pașapoartele animalelor, pentru animalele care au făcut obiectul unei cereri de ajutor în cursul perioadei de 12 luni care precede data controlului la fața locului;

— verificări efectuate prin eșantionare care să certifice faptul că informațiile conținute în baza de date electronică privind bovinele corespund celor care figurează în registru, în ceea ce privește animalele care au făcut obiectul unei cereri de ajutor în cursul perioadei de 12 luni care precede data controlului la fața locului;

— verificări menite să certifice faptul că toate animalele prezente în exploatație sunt într-adevăr eligibile pentru ajutorul cerut;

— verificări menite să stabilească în cazul în care toate bovinele prezente în exploatație sunt identificate cu crotalii și însoțite, după caz, de pașapoarte pentru animale, în cazul în care acestea figurează în registru și au fost înscrise corect în baza de date electronică privind bovinele.

Verificările menționate la litera (b) a patra liniuță se efectuează individual pentru toți masculii din specia bovină care sunt încă supuși obligației de reținere și pentru care s-a introdus o cerere pentru acordarea primei speciale pentru bovine, cu excepția cererilor introduse în temeiul articolului 123 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003. În toate celelalte cazuri, se poate recurge la eșantionare pentru a verifica în cazul în care informațiile au fost înscrise corect în pașapoartele animalelor, în registru și în baza de date;

(c) în ceea ce privește schema de ajutor pentru ovine și caprine:

(i) un control menit să determine, pe baza unui registru, dacă toate animalele care au făcut obiectul unei cereri de ajutor în decursul perioadei de 12 luni anterioară controlului au făcut parte din exploatație pe parcursul întregii perioade de reținere;

(ii) verificarea exactității înregistrărilor din registru, efectuată prin eșantionarea documentelor justificative cum ar fi facturile de cumpărare și de vânzare și certificatele veterinare.

Articolul 36

Măsurile de control în ceea ce privește controalele la fața locului în abatoare

(1) În ceea ce privește prima specială pentru bovine prevăzută la articolul 123 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și prima de sacrificare prevăzută la articolul 130 din regulamentul menționat anterior, în cazul în care un stat membru recurge la posibilitățile prevăzute la articolul 68 din același regulament, se efectuează controale la fața locului în abatoare. În acest caz, statul membru întreprinde controale la fața locului:

(a) fie în cel puțin 30 % din abatoare, selecționate pe baza unei analize a riscurilor, controalele vizând în acest caz un eșantion de 5 % din numărul total de bovine care au fost sacrificate în unitatea respectivă în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului la fața locului;

(b) fie în cel puțin 20 % din abatoarele care au fost autorizate în prealabil conform criteriilor speciale de fiabilitate care urmează să fie definite de statele membre și care sunt selecționate pe baza unei analize a riscurilor, caz în care controalele vizează un eșantion de 2 % din numărul total de bovine sacrificate în unitatea respectivă în decursul ultimelor douăsprezece luni anterioare controlului la fața locului.

Controalele la fața locului realizate în abatoare presupun o verificare a posteriori a documentelor, precum și o comparație cu mențiunile din baza de date electronică privind bovinele; acestea vizează, de asemenea, rezumatele certificatelor de sacrificare sau ale informațiilor care le înlocuiesc, transmise altor state membre în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999.

(2) Controalele la fața locului în abatoare cuprind controale fizice, efectuate prin eșantionare, care vizează procedurile de sacrificare puse în practică în ziua controlului la fața locului. În cazul în care este necesar, se verifică, de asemenea, eligibilitatea pentru ajutor a carcaselor aduse pentru cântărire.

Articolul 37

Măsurile de control în ceea ce privește prima acordată după export

(1) În ceea ce privește prima de sacrificare acordată pentru bovinele exportate în țări terțe în conformitate cu articolul 130 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cazul în care statul membru recurge la posibilitățile prevăzute la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, toate operațiunile de încărcare se supun controalelor la fața locului, după cum urmează:

(a) în momentul încărcării, se verifică în cazul în care toate bovinele sunt identificate cu crotalii. În plus, cel puțin 10 % din bovinele supuse acestei verificări sunt controlate individual pentru a verifica identificarea lor;

(b) în momentul ieșirii de pe teritoriul comunitar:

— în cazul în care mijlocul de transport are aplicat un sigiliu vamal oficial, se verifică dacă acesta nu este deteriorat. În cazul în care sigiliul nu este deteriorat, se realizează o eșantionare numai dacă există îndoieli cu privire la corectitudinea transportului;

— în cazul în care mijlocul de transport nu are aplicat un sigiliu vamal oficial sau în cazul în care sigiliul vamal este deteriorat, cel puțin 50 % din bovinele care au fost supuse unui control individual în momentul încărcării fac obiectul unui nou control.

(2) Pașaportul animalelor este înapoiat autorității competente, în conformitate cu articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.

(3) Agenția plătitoare controlează cererile de ajutor pe baza fișierelor de plată și a oricăror alte informații disponibile, acordând o atenție deosebită documentelor referitoare la export și observațiilor autorităților de control competente; acesta verifică, de asemenea, în cazul în care pașapoartele animalelor au fost depuse în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 38

Dispoziții speciale privind plățile suplimentare

În ceea ce privește plățile suplimentare prevăzute la articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre aplică, în măsura în care este necesar, dispozițiile prezentului titlu. În cazul în care nu este oportun să se procedeze astfel din cauza structurii schemei de plăți suplimentare, statele membre prevăd controale care să garanteze un nivel de control echivalent cu cel stabilit prin prezentul regulament.

Articolul 39

Dispoziții speciale privind raportul de control

(1) În cazul în care statele membre efectuează controale la fața locului, în conformitate cu prezentul regulament în cazul inspecțiilor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1082/2003, raportul de control prevăzut la articolul 28 din prezentul regulament este completat de rapoartele prevăzute la articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1082/2003.

(2) În ceea ce privește controalele în abatoare prevăzute la articolul 36 alineatul (1), raportul de control prevăzut la articolul 28 poate consta din indicarea, în contabilitatea abatorului, a animalelor care au fost supuse controalelor.

În ceea ce privește controalele prevăzute la articolul 36 alineatul (2), raportul conține, între altele, numărul de identificare, greutatea carcasei, precum și data sacrificării tuturor animalelor sacrificate și controlate în ziua controlului la fața locului.

(3) În ceea ce privește controalele prevăzute la articolul 37, raportul de control poate consta pur și simplu dintr-o indicare a animalelor astfel controlate.

(4) În cazul în care controalele la fața locului efectuate în conformitate cu prezentul regulament constată cazuri de nerespectare a dispozițiilor din titlul I din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000, se transmit imediat autorității competente copii ale raportului de control prevăzut la articolul 28 din prezentul regulament, pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1082/2003.

Subsecțiunea IV

Controalele la fața locului referitoare la cererile de ajutor în cadrul primei pentru produse lactate și al plăților suplimentare

Articolul 40

Controalele la fața locului referitoare la cererile de ajutor în cadrul primei pentru produse lactate și al plăților suplimentare

Controalele la fața locului sunt menite să verifice respectarea condițiilor de eligibilitate, în special pe baza contabilității și a altor registre ale agricultorului.

CAPITOLUL III

CONTROALELE PRIVIND ECO-CONDIȚIONAREA

Secțiunea I

Dispoziții comune

Articolul 41

Principii generale și definiții

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele principii generale și definiții:

(a) Nerespectare „repetată”: nerespectarea aceleiași norme, cerințe sau obligații menționate la articolul 4, în cazul în care aceasta se constată de mai multe ori în cursul unei perioade de trei ani consecutivi, în condițiile în care agricultorul a fost informat despre cazul precedent de nerespectare și a avut posibilitatea, după caz, să ia măsurile necesare pentru a remedia situația;

(b) „Amploarea” unui caz de nerespectare este determinată examinând, în special, în cazul în care acesta a avut un efect larg răspândit sau în cazul în care consecințele sale se limitează la exploatația respectivă;

(c) „Gravitatea” unui caz de nerespectare depinde în special de importanța consecințelor acestuia, ținând seama de obiectivele cerinței sau ale normei respective;

(d) Caracterul „persistent” sau nu al cazului de nerespectare depinde în special de durata pe parcursul căreia care se manifestă efectele acestuia sau de posibilitatea de a pune capăt acestor efecte prin mijloace rezonabile.

Articolul 42

Autoritatea de control competentă

(1) Organismele specializate în materie de control sunt responsabile de executarea controalelor referitoare la respectarea normelor și a cerințelor menționate.

Agențiile plătitoare sunt responsabile de determinarea, după caz, a reducerilor sau a excluderilor care trebuie aplicate în conformitate cu titlul IV capitolul II din prezentul regulament.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statele membre pot decide să încredințeze organismelor plătitoare executarea controalelor referitoare la totalitatea sau la o parte a cerințelor, normelor, actelor sau a domeniilor de condiționare, în cazul în care statul membru garantează că eficiența acestor controale este cel puțin echivalentă cu cea a controalelor realizate de un organism specializat în domeniul controlului.

Secțiunea II

Controalele administrative

Articolul 43

Controalele administrative

În funcție de natura cerințelor, normelor sau a domeniilor de eco-condiționare în cauză, statele membre pot decide să efectueze controale administrative și, în special, acele controale care sunt prevăzute deja în cadrul sistemelor de control aplicabile respectivelor cerințe, norme, acte sau domenii de eco-condiționare.

Secțiunea III

Controalele la fața locului

Articolul 44

Rata minimă de control

(1) Autoritatea competentă în domeniul controlului efectuează, pentru cerințele sau normele care sunt în responsabilitatea sa, controale care vizează cel puțin 1 % din totalul agricultorilor care au introdus cereri de ajutor în cadrul schemelor de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și care sunt în sarcina autorității de control respective.

Legislația aplicabilă actelor și normelor respective prevede deja rate minime de control, acestea se aplică în locul ratei minime menționate la primul paragraf.

(2) În cazul în care controalele la fața locului constată un nivel considerabil de nereguli într-un anumit domeniu al condiționării, numărul controalelor executate în decursul următoarei perioade de control se mărește.

Articolul 45

Selecționarea eșantionului de control

(1) Fără a aduce atingere verificărilor efectuate ca urmare a cazurilor de nerespectare aduse în atenția autorității de control pe orice altă cale, selecționarea exploatațiilor care urmează să fie controlate în conformitate cu articolul 44 se bazează pe o analiză a riscurilor în conformitate cu legislația aplicabilă sau pe o analiză a riscurilor adaptată normelor sau cerințelor în cauză. Această analiză a riscurilor poate fi efectuată fie la nivelul unei exploatații date, fie la nivelul unei categorii de exploatații sau de sectoare geografice sau, în cazul descris în continuare, în alineatul (3) paragraful al doilea litera (b) din prezentul articol, la nivelul întreprinderilor.

(2) Autoritatea de control competentă selecționează, în ceea ce privește normele și cerințele care sunt în responsabilitatea sa, agricultorii care urmează să fie controlați în temeiul articolului 44. Aceasta selecționează în acest scop un eșantion de agricultori din eșantionul de agricultori deja selecționați în temeiul articolelor 26 și 27 și cărora li se aplică normele și cerințele respective.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritatea de control competentă poate să selecționeze, în ceea ce privește cerințele sau normele care sunt în responsabilitatea sa, un eșantion de control format din 1 % din totalul agricultorilor care au introdus cereri de ajutor în cadrul schemelor de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și care trebuie să respecte cel puțin una dintre normele sau cerințele menționate.

În acest caz:

(a) în cazul în care autoritatea competentă de control conchide, pe baza analizei riscurilor efectuate la nivelul exploatației, că agricultorii care nu beneficiază de ajutoare directe prezintă un risc mai ridicat decât cei care au depus o cerere de ajutor, aceasta poate să înlocuiască agricultorii care au depus cereri de ajutor cu agricultori care nu beneficiază de ajutoare. În acest caz, numărul total de agricultori controlați trebuie să atingă cu toate acestea rata minimă de control stabilită în primul paragraf și orice înlocuire efectuată în acest fel trebuie să fie justificată în mod corespunzător și însoțită de documente în acest sens;

(b) în cazul în care acest procedeu este mai eficient, autoritatea de control competentă poate să efectueze analiza riscurilor la nivelul întreprinderilor, în special al abatoarelor, al comercianților și al furnizorilor și nu la nivelul exploatațiilor agricole. În acest caz, agricultorii controlați în acest fel pot fi incluși în calculul ratei de control prevăzute la articolul 44.

(4) Autoritatea de control competentă poate decide să combine procedurile descrise la alineatele (2) și (3) în cazul în care astfel este consolidată eficiența sistemului de control.

Articolul 46

Constatarea respectării normelor și cerințelor

(1) După caz, respectarea normelor și a cerințelor se verifică prin mijloacele prevăzute la legislație referitor la normele și cerințele respective.

(2) În celelalte cazuri, în cazul în care este adecvat, verificarea se efectuează în orice alt mod corespunzător definit de autoritatea de control competentă și care este de natură să asigure o precizie cel puțin echivalentă cu cea impusă pentru verificările realizate conform reglementărilor naționale.

(3) După caz, controalele la fața locului pot fi efectuate cu ajutorul tehnicii de teledetecție.

Articolul 47

Elementele controalelor la fața locului

(1) La realizarea controalelor asupra eșantionului menționat la articolul 44, autoritatea de control competentă se asigură că toți agricultorii selecționați în acest scop sunt verificați în ceea ce privește standardele și cerințele care sunt în responsabilitatea sa.

(2) Controalele menționate la alineatul (1) se efectuează în general în cadrul unei singure vizite de control; acestea se referă la normele și cerințele respective, a căror respectare poate fi verificată cu ocazia acestei vizite pentru a constata orice neregulă și, în plus, pentru a repera situațiile care trebuie să facă obiectul unor controale suplimentare.

Articolul 48

Raportul de control

(1) Pentru orice control la fața locului efectuat în temeiul prezentului capitol se întocmește un raport de control redactat de autoritatea de control competentă, indiferent în cazul în care agricultorul respectiv a fost selecționat în acest scop în temeiul articolului 45 sau ca urmare a unei nereguli aduse în atenția autorității de control competente în orice alt mod.

Acest raport se împarte în mai multe părți:

(a) o secțiune generală care indică în special:

(i) identitatea agricultorului selecționat pentru controlul la fața locului;

(ii) identitatea persoanelor prezente;

(iii) în cazul în care agricultorul a fost avertizat cu privire la vizită și, dacă da, care a fost termenul preavizului;

(b) o parte care descrie, separat, controalele efectuate pentru fiecare cerință sau normă în cauză și precizează în special:

(i) normele și cerințele la care se referă controlul la fața locului;

(ii) natura și amploarea verificărilor realizate;

(iii) constatările;

(iv) actele și normele cu privire la care s-au constatat nerespectări;

(c) o parte de evaluare care prezintă un bilanț al importanței nerespectărilor referitoare la fiecare dintre cerințele și/sau normele respective, pe baza criteriilor de „gravitate", „amploare", „persistență" și „repetare", în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentu l (CE) nr. 1782/2003, cu menționare factorilor care pot determina o scădere sau o majorare a reducerii care trebuie aplicată.

În cazul în care dispozițiile referitoare la o normă sau la o cerin ță prevăd o marjă de toleranță în limitele căreia nu trebuie luat în considerare un caz de nerespectare constatat, raportul trebuie să menționeze acest lucru. Aceeași dispoziție se aplică și în cazul în care un stat membru acordă un termen pentru alinierea la o nouă normă menționată la articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind ajutorul acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) pentru dezvoltare rurală și de modificare și abrogare a unor regulamente [1] sau un termen acordat tinerilor agricultori pentru alinierea la normele minime menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 445/2003 al Comisiei din 26 februarie 2002 privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului [2].

(2) Orice caz de nerespectare constatat este adus la cunoștința agricultorului.

(3) Fără a aduce atingere vreunei dispoziții speciale din legislația privind normele și cerințele respective, raportul de control este finalizat în termen de o lună de la data controlului la fața locului. Acest termen se prelungește cu toate acestea la trei luni în cazuri justificate în mod corespunzător, în special când această prelungire este determinată de analizele fizice sau chimice.

În cazul în care autoritatea de control competentă nu este organismul plătitor, raportul se transmite organismului plătitor în termen de o lună de la finalizarea acestuia.

TITLUL IV

BAZA DE CALCUL PENTRU AJUTOARE, REDUCERI ȘI EXCLUDERI

CAPITOLUL I

CONSTATĂRI REFERITOARE LA CRITERIILE DE ELIGIBILITATE

Secțiunea I

Schema de plată unică și alte scheme de plată „pe suprafață"

Articolul 49

Principii generale

(1) În sensul prezentei secțiuni, se disting, după caz, următoarele grupe de culturi:

(a) suprafețe în sensul punerii în aplicare a schemei de plată unică, care îndeplinesc, după caz, fiecare dintre condițiile care le sunt caracteristice;

[1] JO L 160, 26.6.1999, p. 80. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1783/2003 (JO L 270, 21.10.2003, p. 70).

[2] JO L 74, 15.3.2002, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 963/2003 (JO L 138, 5.6.2003, p. 32).

(b) suprafețele pentru care rata de ajutor este diferită;

(c) terenurile retrase din circuitul agricol declarate în cadrul schemelor de ajutor prevăzute la titlul IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și, după caz, terenurile retrase din circuitul agricol pentru care rata de ajutor este diferită;

(d) suprafețele furajere declarate în sensul articolului 131 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(e) suprafețele furajere, altele decât pășunile și suprafețele utilizate pentru producția de culturi arabile în sensul articolului 132 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, declarate în sensul articolului menționat anterior;

(f) pășunile, în sensul articolului 132 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, declarate în sensul articolului menționat anterior;

Prin derogare de la litera (b), media valorilor diferitor drepturi la plată în funcție de suprafața declarată este luată în considerarea în sensul literei (a).

(2) În cazul în care suprafața determinată în sensul schemei de plată unică este mai mică decât suprafața declarată, se aplică următoarele dispoziții pentru determinarea drepturilor la plată care trebuie rambursate rezervei naționale în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) și articolul 42 alineatul (8) paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003:

(a) suprafața determinată este luată în considerare începând cu drepturile la plată a căror valoare este cea mai ridicată;

(b) drepturile la plată a căror valoare este cea mai ridicată se atribuie în primul rând acestei suprafețe, iar apoi celei care se clasează pe poziția a doua în clasamentul valorilor și așa mai departe.

În temeiul prezentului alineat, drepturile de retragere a terenurilor din circuitul agricol și celelalte drepturi la plată sunt tratate separat.

(3) În cazul în care aceeași suprafață servește drept bază pentru o cerere de ajutor în cadrul mai multor scheme de ajutor pe suprafață, această suprafață este luată în considerare separat în fiecare dintre aceste scheme.

Articolul 50

Baza de calcul aplicabilă suprafețelor declarate

(1) În cazul cererilor de ajutor în cadrul schemelor de ajutor pe suprafață, cu excepția cererilor pentru cartofii pentru fecule și pentru semințe prevăzute la titlul IV capitolele 6 și, respectiv, 9 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cazul în care se stabilește că suprafața determinată destinată unei grupe de culturi este mai mare decât suprafața declarată într-o cerere de ajutor, pentru calculul ajutorului se ia în considerare suprafața declarată.

(2) Fără a aduce atingere oricăror reduceri sau excluderi ce trebuie aplicate ca urmare a determinării efective a suprafeței în conformitate cu articolele 51 și 53, în cazul în care există diferențe între drepturile la plată declarate și suprafața declarată, plata unei cereri de ajutor în cadrul schemei de plată unică se calculează luând în considerare baza cea mai mică.

(3) Fără a duce atingere reducerilor și excluderilor ce trebuie aplicate în conformitate cu articolele 51 și 53, în ceea ce privește cererile de ajutor în cadrul schemelor de ajutor „pe suprafață", cu excepția ajutoarelor pentru cartofii pentru fecule și a celor pentru semințe, prevăzute la titlul IV capitolele 6 și, respectiv, 9 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cazul în care suprafața declarată într-o cerere unică este mai mare decât suprafața determinată pentru această grupă de culturi, ajutorul se calculează pe baza suprafeței determinate pentru această grupă de culturi.

(4) Fără a aduce atingere reducerilor și excluderilor ce trebuie aplicate în conformitate cu articolele 51 și 53, în ceea ce privește cererile de ajutor din cadrul schemei de plată unică, se aplică următoarele dispoziții privind drepturile de retragere din circuitul agricol, în sensul definiției „suprafeței determinate" prevăzute la articolul 2 punctul 22:

(a) în cazul în care un agricultor nu declară toată suprafața disponibilă în scopul utilizării drepturilor sale de retragere a terenurilor din circuitul agricol, dar declară, în același timp, o suprafață corespunzătoare în scopul utilizării altor drepturi, se consideră că respectiva suprafață este declarată ca fiind retrasă din circuitul agricol și nedeterminată în cadrul grupei de culturi menționate la articolul 49 alineatul (1) litera (a);

(b) în cazul în care se dovedește că suprafețele declarate ca fiind retrase din circuitul agricol nu sunt într-adevăr retrase din circuitul agricol, suprafețele respective se consideră ca fiind nedeterminate.

(5) În ceea ce privește suprafețele declarate pentru prima specială pentru calitate pentru grâul dur, prevăzută la articolul 72 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, și pentru suplimentul și cererea specială pentru grâul dur prevăzute la articolul 105 din regulamentul menționat anterior, în cazul în care se constată o diferență între cantitatea minimă de semințe certificate stabilită de statul membru și cantitatea utilizată efectiv, suprafața determinată se calculează împărțind cantitatea totală de semințe certificate, pentru care agricultorul a prezentat dovada de utilizare, la cantitatea minimă de semințe certificate pe hectar stabilită de statul membru pentru zona de producție respectivă.

(6) Calculul suprafeței maxime care dă dreptul la plăți agricultorilor care depun cereri de plată pe suprafață pentru culturile arabile, după cum se prevede la titlul IV capitolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, se efectuează pe baza suprafeței determinate a terenurilor retrase din circuitul agricol și proporțional cu fiecare cultură luată în considerare. Cu toate acestea, sumele plătite producătorilor de culturi arabile pentru suprafața determinată a terenurilor retrase din circuitul agricol se reduc la nivelul corespunzător suprafeței care ar fi necesară producerii a 92 tone de cereale, în conformitate cu articolul 107 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(7) În cazul în care un agricultor nu este în măsură să își respecte angajamentele din cauza unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale menționate la articolul 72, acesta are în continuare dreptul la ajutor pentru suprafața eligibilă în momentul producerii cazului de forță majoră sau a circumstanțelor extraordinare.

Articolul 51

Reducerile și excluderile aplicabile în caz de supradeclarare

(1) În ceea ce privește o grupă de culturi, în cazul în care suprafața declarată în cadrul unuia dintre schemele de ajutor pe suprafață, cu excepția ajutoarelor pentru cartofii pentru fecule și pentru semințe prevăzute la articolele 93 și, respectiv, 99 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, este mai mare decât suprafața determinată în conformitate cu articolul 50 alineatele (3), (4) și (5) din prezentul regulament, suma ajutorului se calculează pe baza suprafeței determinate din care se scade dublul diferenței constatate, în cazul în care aceasta depășește 3 % sau două hectare, fără a depăși însă 20 % din suprafața determinată.

În cazul în care diferența constatată este mai mare de 20 % din suprafața determinată, nu se acordă nici un ajutor pe suprafață pentru grupa de culturi în cauză.

(2) În ceea ce privește suprafața totală determinată care face obiectul cererii unice, cu excepția ajutoarelor pentru cartofii pentru fecule și a celor pentru semințe prevăzute la articolele 93 și, respectiv, 99 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, în cazul în care suprafața declarată depășește cu mai mult de 30 % suprafața determinată în conformitate cu articolul 50 alineatele (3), (4) și (5) din prezentul regulament, agricultorului i se refuză accesul la schemele de ajutor de care ar fi putut beneficia în conformitate cu articolul 50 alineatele (3), (4) și (5) din prezentul regulament, pentru anul calendaristic în cauză.

În cazul în care diferența este mai mare de 50 %, agricultorul este, de asemenea, penalizat cu o sumă egală cu suma corespunzătoare diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 50 alineatele (3), (4) și (5). Suma respectivă se reține din plățile care urmează a fi efectuate în cadrul oricăruia dintre schemele de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de care poate beneficia agricultorul pe baza cererilor pe care le depune în cursul unei perioade de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime din aceste plăți, soldul se anulează.

(3) În sensul prezentului articol, în cazul în care un agricultor care solicită să beneficieze de un ajutor pentru culturile energetice în temeiul articolului 88 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 sau care declară parcele ca fiind retrase din circuitul agricol în conformitate cu articolul 55 litera (b) sau cu articolul 107 alineatul (3) primul paragraf din regulamentul menționat anterior, nu reușește să furnizeze cantitățile solicitate dintr-o anumită materie primă, se consideră că acesta nu și-a respectat obligațiile în ceea ce privește parcelele consacrate culturilor energetice sau, respectiv, cele retrase din circuitul agricol, pentru o suprafață calculată înmulțind suprafața de teren pe care o cultivă și care este consacrată producției de materii prime cu procentul din această materie primă care nu a fost livrată.

Articolul 52

Reducerile aplicabile cererilor de ajutor pentru cartofii pentru fecule și pentru semințe

(1) În cazul în care se constată că suprafața cultivată efectiv este cu peste 10 % mai mică decât suprafața declarată în vederea plății ajutorului pentru cartofii pentru fecule prevăzută la capitolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, valoarea ajutorului ce urmează a fi plătit se reduce cu dublul diferenței constatate.

(2) În cazul în care se constată că suprafața cultivată efectiv este cu peste 10 % mai mare decât suprafața declarată în vederea plății ajutorului pentru semințe prevăzută la capitolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, valoarea ajutorului care urmează a fi plătit se reduce cu dublul diferenței constatate.

(3) În cazul în care se constată că agricultorul a comis intenționat neregulile menționate la alineatele (1) și (2), se refuză plata sumei totale a ajutorului menționat la alineatele respective.

În acest caz, agricultorul este, de asemenea, penalizat cu o sumă corespunzătoare, care se reține din plățile ce urmează să fie efectuate în cadrul oricăruia dintre schemele de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de care poate beneficia agricultorul pe baza cererilor pe care le depune în cursul perioadei de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime din aceste plăți, soldul se anulează.

Articolul 53

Supradeclararea intenționată

În cazul în care diferențele dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 50 alineatele (3), (4) litera (b) și (5) provin din nereguli comise intenționat, agricultorului i se refuză accesul la schemele de ajutor de care ar fi putut beneficia în temeiul articolului 50 alineatele (3), (4) litera (b) și (5) pentru anul calendaristic în cauză.

În plus, în cazul în care diferența depășește 20 % din suprafața determinată, agricultorului i se refuză din nou ajutorul la nivelul unei sume egale cu suma corespunzătoare diferenței dintre suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 50 alineatele (3), (4) litera (b) și (5). Suma respectivă se reține din plățile ce urmează a fi efectuate în cadrul oricăruia dintre schemele de ajutor menționate la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de care poate beneficia agricultorul pe baza cererilor pe care le depune în cursul unei perioade de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime din aceste plăți, soldul se anulează.

Articolul 54

Reducerile și excluderile aplicabile cererilor de ajutor pentru semințe

(1) În cazul în care se constată că semințele care fac obiectul unei cereri de ajutor nu au fost comercializate, în sensul articolului 31

litera (b) punctul (iii), în vederea însămânțării de către agricultor, suma ajutorului ce urmează a fi plătit pentru soiurile respective, după aplicarea, după caz, a reducerilor menționate la articolul 52, se reduce cu 50 % în cazul în care cantitatea necomercializată este mai mare sau egală cu 2 %, dar mai mică sau egală cu 5 % din cantitatea la care se referă cererea de ajutor. În cazul în care cantitatea necomercializată este mai mare cu 5 %, nu se acordă nici un ajutor pentru anul respectiv.

(2) În cazul în care se constată că s-a solicitat ajutor pentru semințe care nu sunt certificate oficial sau nu sunt cultivate în statul membru respectiv în anul calendaristic în care începe anul de comercializare pentru care s-a stabilit ajutorul, nu se acordă nici un ajutor pentru anul respectiv și nici pentru cel următor.

Articolul 55

Calculul suprafețelor furajere pentru acordarea primelor menționate la articolul 131 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003

(1) Articolul 50 alineatele (1) și (3), articolul 51 alineatul (1) și articolul 53 se aplică pentru calculul suprafeței furajere în vederea acordării ajutoarelor prevăzute la articolul 131 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003.

(2) În cazul în care se constată o diferență mai mare de 50 % între suprafața declarată și suprafața determinată în conformitate cu articolul 50 alineatul (3), agricultorului i se refuză ajutorul pentru o suprafață furajeră egală cu diferența dintre suprafața declarată și suprafața determinată în cadrul cererilor de ajutor pe care acesta le depune pe parcursul unei perioade de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea. În cazul în care suma corespunzătoare suprafeței care trebuie exclusă nu poate fi recuperată în întregime în decursul acestei perioade, soldul se anulează.

(3) Reducerile și excluderile menționate la alineatele (1) și (2) se aplică numai în cazul în care suprafața declarată a determinat sau ar fi putut determina acordarea unui ajutor mai mare.

Articolul 56

Calculul suprafeței furajere în vederea acordării plății pentru extensificare prevăzute la articolul 132 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003

(1) Plățile pentru extensificare prevăzute la articolul 132 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 nu pot fi acordate pentru un număr de animale mai mare decât cel pentru care pot fi acordate primele menționate la articolul 131 din regulamentul menționat anterior după punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 55 din prezentul regulament.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), determinarea suprafeței furajere în cauză se efectuează după cum se prevede în articolul 50.

În cazul în care nu se depășește plafonul factorului de densitate referitor la suprafața determinată, suprafața determinată servește drept bază pentru calculul plății pentru extensificare.

În cazul în care plafonul este depășit, suma totală a ajutorului de care poate beneficia agricultorul ca urmare a cererilor de ajutor depuse în cursul anului calendaristic respectiv în cadrul schemelor de ajutor menționate la articolul 131 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se reduce cu o sumă egală cu 50 % din suma pe care a primit-o sau ar fi primit-o agricultorul în cadrul plăților pentru extensificare.

(3) În cazul în care diferența dintre suprafața declarată și suprafața determinată rezultă din nereguli comise intenționat și atunci când este depășit plafonul factorului de densitate referitor la suprafața determinată, se refuză întregul ajutor menționat la alineatul (2). În acest caz, articolul 53 paragraful al doilea se aplică *mutatis mutandis*.

Secțiunea II

Primele pe cap de animal

Articolul 57

Baza de calcul

(1) În cazul în care se aplică o limită individuală sau un plafon individual, numărul animalelor indicat în cererile de ajutor se reduce la limita sau la plafonul fixat pentru agricultorul respectiv.

(2) Ajutorul nu poate fi acordat în nici un caz pentru un număr de animale mai mare decât cel indicat în cerere.

(3) Fără a aduce atingere articolelor 59 și 60, în cazul în care numărul animalelor declarate într-o cerere de ajutor este mai mare decât numărul de animale determinat în urma unor controale administrative sau a unor controale la fața locului, suma ajutorului se calculează pe baza numărului de animale determinat.

Cu toate acestea, în cazul în care un agricultor nu a fost în măsură să își respecte obligația de reținere din cauza unui caz de forță majoră sau a unor circumstanțe excepționale menționate la articolul 72, acesta beneficiază în continuare de ajutor pentru numărul de animale eligibile pentru ajutor în momentul producerii cazului de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale.

(4) În cazul în care se constată nereguli în ceea ce privește sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor, se aplică următoarele dispoziții:

(a) un animal din specia bovină care și-a pierdut una din cele două crotalii se consideră ca fiind determinat în cazul în care poate fi identificat în mod clar și individual cu ajutorul altor elemente ale sistemului de identificare și de înregistrare a bovinelor;

(b) în cazul în care neregulile constatate vizează înregistrări inexacte din registrul sau din pașaportul animalelor, animalul respectiv se consideră ca fiind nedeterminat numai în cazul în care aceste erori se constată în cadrul a cel puțin două controale efectuate pe parcursul unei perioade de douăzeci și patru de luni. În orice alt caz, animalele respective se consideră ca fiind nedeterminate după prima constatare.

Articolul 19 se aplică înregistrărilor și notificărilor din sistemul de identificare și înregistrare a bovinelor.

Articolul 58

Înlocuirea

(1) Bovinele prezente în exploatație se consideră determinate numai în cazul în care sunt bovine identificate în cererea de ajutor. Cu toate acestea, vacile de alăptare sau junincile care fac obiectul unei cereri de ajutor în conformitate cu articolul 125 sau cu articolul 129 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, precum și vacile de alăptare care fac obiectul unei cereri de ajutor în conformitate cu articolul 132 alineatul (4) din regulamentul menționat anterior, pot fi înlocuite în cursul perioadei de reținere în limitele prevăzute la aceste articole fără pierderea dreptului la plata ajutorului solicitat.

(2) Înlocuirile efectuate în temeiul alineatului (1) au loc în termen de douăzeci de zile de la evenimentul care a stat la originea înlocuirii și sunt înscrise în registru în următoarele trei zile de după înlocuire. Autoritatea competentă care a primit cererea de ajutor este informată în termen de șapte zile de la înlocuire.

Cu toate acestea, în cazul în care un stat membru recurge la posibilitățile prevăzute la articolul 16 alineatul (3) paragraful al doilea, acesta poate să dispună, în ceea ce privește plecarea unui animal din exploatație și sosirea unui alt animal în exploatație în termenele prevăzute la primul paragraf, ca notificarea introdusă în baza de date electronică privind bovinele să înlocuiască informațiile care trebuie trimise autorității competente.

(3) În cazul în care un agricultor depune o cerere concomitent pentru oi și pentru capre, iar suma ajutorului acordat este identică pentru ambele specii, o oaie poate fi înlocuită cu o capră și o capră poate fi înlocuită cu o oaie. Oile și caprele care fac obiectul unei cereri de ajutor în temeiul articolului 113 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 pot fi înlocuite în perioada de reținere, în limitele prevăzute la articolul menționat anterior, fără să determine pierderea dreptului la plata ajutorului solicitat.

(4) Înlocuirile efectuate în conformitate cu alineatul (3) au loc în termen de zece zile de la evenimentul care a stat la originea înlocuirii și sunt înscrise în registru în termen de trei zile de la înlocuire. Autoritatea competentă care a primit cererea de ajutor este informată în termen de cinci zile lucrătoare de la înlocuire.

Articolul 59

Reducerile și excluderile aplicabile bovinelor care fac obiectul cererilor de ajutor

(1) În cazul în care se constată o diferență între numărul de animale declarate și numărul de animale constatate în conformitate cu articolul 57 alineatul (3) într-o cerere depusă în cadrul schemelor de ajutor pentru bovine, suma totală a ajutorului de care poate beneficia agricultorul în cadrul acestor scheme pentru perioada de referință a primelor în cauză se reduce cu un procent ce urmează să fie stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, în cazul în care neregulile vizează nu mai mult de trei animale.

(2) În cazul în care neregulile se referă la mai mult de trei animale, suma totală a ajutorului de care poate beneficia agricultorul în cadrul schemelor menționate la alineatul (1) pentru perioada primelor în cauză se reduce:

(a) cu un procent ce urmează să fie stabilit în conformitate cu alineatul (3), în cazul în care acesta nu depășește 10 %;

(b) sau cu de două ori procentul care urmează să fie stabilit în conformitate cu alineatul (3), în cazul în care acesta este mai mare de 10 %, dar mai mic sau egal cu 20 %.

În cazul în care procentul stabilit în conformitate cu alineatul (3) depășește 20 %, ajutorul de care ar fi putut beneficia agricultorul în temeiul articolului 57 alineatul (3) este refuzat, în cadrul schemelor în cauză, pentru perioada de referință a primelor respective.

În cazul în care procentul stabilit în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol depășește 50 %, agricultorului i se refuză, de asemenea, un ajutor egal cu o sumă corespunzătoare diferenței dintre numărul de animale declarat și numărul de animale determinat în conformitate cu articolul 57 alineatul (3). Suma respectivă se reține din plățile de care poate beneficia agricultorul în cadrul schemelor de ajutor pentru bovine pe baza cererilor depuse în cursul unei perioade de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime din aceste plăți, soldul se anulează.

(3) Pentru calcularea procentului menționat la alineatele (1) și (2), numărul de bovine care au făcut obiectul unei cereri pe parcursul perioadei de referință a primelor respective, în cadrul oricăruia dintre schemele de ajutor pentru bovine, și pentru care s-au constatat nereguli se împarte la numărul total de bovine determinat în cursul perioadei.

(4) În cazul în care diferențele dintre numărul de animale declarat și numărul de animale determinat în conformitate cu articolul 57 alineatul (3) provin din nereguli comise intenționat, agricultorului i se refuză accesul la schema sau la schemele de ajutor pentru bovine de care ar fi putut beneficia în temeiul articolului 57 alineatul (3) în cursul perioadei de referință a primelor în cauză.

În cazul în care diferența calculată în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol depășește 20 %, agricultorul este, de asemenea, penalizat cu o sumă corespunzătoare diferenței dintre numărul de animale declarat și numărul de animale determinat în conformitate cu articolul 57 alineatul (3). Suma respectivă se reține din plățile de care poate beneficia agricultorul în cadrul schemelor de ajutor pentru bovine pe baza cererilor pe care le depune în cursul unei perioade de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea. În cazul în care suma respectivă nu poate fi recuperată în întregime din aceste plăți, soldul se anulează.

Articolul 60

Reducerile și excluderile aplicabile ovinelor sau caprinelor care fac obiectul unei cereri de ajutor

(1) În cazul în care se constată o diferență, după cum se menționează la articolul 57 alineatul (3), în raport cu cererile depuse în cadrul schemelor de ajutor pentru ovine și caprine, articolul 50 alineatele (2), (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis* începând cu primul animal cu privire la care se constată nereguli.

(2) În cazul în care se constată că un crescător de ovine care comercializează lapte de oaie sau produse pe bază de lapte de oaie nu declară acest lucru în cererea sa de ajutor, suma ajutorului de care acesta poate beneficia se limitează la prima care se plătește crescătorilor de ovine care comercializează lapte de oaie sau produse pe bază de lapte de oaie din care se scade diferența dintre această sumă și suma integrală a primei pe oaie.

(3) În cazul cererilor referitoare la prima suplimentară, în cazul în care se constată că mai puțin de 50 % din suprafața utilizată în scopuri agricole se situează în zonele menționate la articolul 114 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, prima suplimentară nu se plătește, iar prima pe oaie și pe capră se reduce cu o sumă egală cu 50 % din valoarea primei suplimentare.

(4) În cazul în care se constată că mai puțin de 50 % din suprafața exploatației utilizată în scopuri agricole este situată în zonele menționate la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 2550/2001, prima pe capră nu se plătește.

(5) În cazul în care se constată că un crescător care practică transhumanța și care depune o cerere de primă suplimentară nu a și-a scos 90 % din animale la păscut timp de cel puțin 90 de zile într-o zonă menționată la articolul 114 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, prima suplimentară nu se plătește, iar prima pe oaie sau pe capră se reduce cu o sumă egală cu 50 % din prima suplimentară.

(6) În cazul în care se constată că neregulile menționate la alineatele (2), (3), (4) sau (5) sunt intenționate, suma totală a ajutorului menționat la aceste alineate este refuzată.

În acest caz, agricultorul este, de asemenea, penalizat cu o sumă corespunzătoare. Suma respectivă se reține din plățile de care poate beneficia agricultorul în cadrul schemelor de ajutor pentru ovine și caprine pe baza cererilor depuse în cursul unei perioade de trei ani calendaristici de după anul în care a avut loc constatarea.

(7) În cazul în care controalele la fața locului efectuate la agricultorii care cresc atât ovine, cât și caprine care dau dreptul la prime de aceeași valoare constată o diferență în compoziția turmei în ceea ce privește numărul de animale din fiecare specie, animalele sunt considerate ca făcând parte din același grup.

Articolul 61

Circumstanțe naturale

Reducerile și excluderile prevăzute la articolele 59 și 60 nu se aplică în cazurile în care, din cauza efectelor unor circumstanțe naturale asupra turmei, agricultorul nu-și poate respecta angajamentul de a păstra animalele care fac obiectul unei cereri de ajutor pe tot parcursul perioadei de reținere, cu condiția să fi informat în scris autoritatea competentă în acest sens în termen de zece zile lucrătoare după constatarea oricărei reduceri a numărului de animale.

Fără a aduce atingere circumstanțelor concrete care trebuie examinate în fiecare caz în parte, autoritățile competente pot recunoaște, în special, următoarele circumstanțe naturale:

(a) moartea unui animal ca urmare a unei boli;

(b) moartea unui animal ca urmare a unui accident pentru care agricultorul nu poate fi considerat responsabil.

Articolul 62

Întocmirea unor certificate și declarații false de către abatoare

În ceea ce privește declarațiile sau certificatele întocmite de abatoare pentru plata primei de sacrificare prevăzută la articolul 35 din Regulamentul (CE) nr. 2342/1999, în cazul în care se constată că un abator a întocmit un certificat fals sau o declarație falsă din neglijență gravă sau cu intenție, statul membru respectiv aplică sancțiunile naționale corespunzătoare. În cazul în care astfel de nereguli se repetă, abatorul respectiv este privat, timp de un an, de dreptul de a redacta declarații sau certificate pentru plata unei prime.

Articolul 63

Constatările privind plățile suplimentare

În ceea ce privește plățile suplimentare prevăzute la articolul 133 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre aplică reduceri și excluderi echivalente, în substanță, cu cele prevăzute la prezentul titlu.

Secțiunea III

Primele pentru produse lactate și plățile suplimentare

Articolul 64

Primele pentru produse lactate și plățile suplimentare

În ceea ce privește constatările făcute referitor la cererile de ajutor în cadrul primei pentru produse lactate și al plăților suplimentare, articolul 50, articolul 51 alineatul (1) și articolul 53 se aplică în măsura în care prin termenul „suprafață” se înțelege „cantitatea de referință individuală”, iar prin termenul „suprafață determinată” se înțelege „cantitatea de referință individuală determinată”.

În cazul în care, în eventualitatea menționată la articolul 30 din Regulamentul nr. 2237/2003, persoana în cauză nu lansează producția înainte de expirarea termenului prevăzut pentru cerere, cantitatea de referință individuală determinată este considerată ca fiind egală cu zero. În astfel de cazuri, cererea de ajutor depusă de persoana în cauză se respinge. Se reține o sumă egală cu suma corespunzătoare ajutorului refuzat din plățile care urmează să fie efectuate în cadrul oricăruia dintre schemele de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de care poate beneficia solicitantul pe baza cererilor pe care le depune în cursul anului calendaristic următor celui în care a avut loc constatarea.

CAPITOLUL II

CONSTATĂRI PRIVIND ECO-CONDIȚIONAREA

Articolul 65

Principii generale și definiții

(1) În sensul prezentului capitol se aplică dispozițiile articolului 41.

(2) În sensul aplicării articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, o acțiune sau o omisiune este direct imputabilă agricultorului în cauză, care se află la originea cazului de nerespectare și care, în momentul constatării respectivului caz, era responsabil pentru exploatația agricolă, suprafața, unitatea de producție sau animalul în cauză. În cazul în care exploatația agricolă, suprafața, unitatea de producție sau animalul în cauză au fost transferate unui alt agricultor după începutul situației de nerespectare, al doilea agricultor este de asemenea considerat responsabil pentru situația de nerespectare în cazul în care, deși se poate considera în mod rezonabil că a depistat situația și a avut posibilitatea de a o remedia, nu a luat măsurile necesare în acest sens.

(3) În cazul în care există mai multe organisme plătitoare care răspund de gestionarea diverselor scheme de plăți directe de tipul celor descrise la articolul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, statele membre iau măsurile adecvate pentru a garanta buna aplicare a dispozițiilor din prezentul capitol, în special a ratei de reducere unice pentru toate plățile directe pentru care agricultorul a introdus o cerere.

(4) Se consideră drept „constatate" cazurile de nerespectare stabilite în urma oricărui control efectuat în conformitate cu prezentul regulament sau aduse la cunoștința autorității de control competente în orice alt mod.

Articolul 66

Reduceri aplicabile în caz de neglijență

(1) Fără a aduce atingere articolului 71, în cazul în care un caz de nerespectare constatat se datorează neglijenței agricultorului, trebuie aplicată o reducere a cuantumului total al plăților directe definite la articolul 2 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, încasate deja sau care urmează să fie încasate de agricultor în baza cererilor pe care le-a introdus sau pe care urmează să le introducă în cursul anului calendaristic în care s-a făcut constatarea. În general, reducerea în cauză se ridică la 3 % din cuantumul total.

Cu toate acestea, pe baza rezultatelor evaluării furnizate de autoritatea de control competentă în raportul de control în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) litera (c), organismul plătitor poate decide să reducă sau să majoreze procentajul la 1 %, respectiv 5 % din cuantumul total sau, în cazurile menționate la articolul 48 alineatul (1) litera (c) paragraful al doilea, să nu impună nici o reducere.

(2) În cazul în care s-au constatat mai multe cazuri de nerespectare cu privire la diverse acte sau norme care aparțin aceluiași domeniu de condiționare, pentru calculul reducerii conform alineatului (1) respectivele cazuri trebuie privite ca un singur caz de nerespectare.

(3) În cazul în care s-au constatat mai multe cazuri de nerespectare aparținând unor domenii diverse de condiționare, procedura de determinare a reducerii prezentată la alineatul (1) se aplică individual fiecărui caz de nerespectare. Procentele de reducere care rezultă din calcul trebuie însumate. Cu toate acestea, reducerea maximă nu poate depăși 5 % din cuantumul total menționat la alineatul (1).

(4) Fără a aduce atingere cazurilor de nerespectare deliberată în sensul articolului 67, în cazul în care s-au constatat cazuri de nerespectare repetată trebuie, cu ocazia primei repetări, să se tripleze procentul stabilit conform alineatului (1) pentru primul caz de nerespectare. În acest scop și în cazul în care procentul a fost determinat în conformitate cu alineatul (2), organismul plătitor stabilește procentul care ar fi trebuit aplicat pentru primul caz de nerespectare a cerinței sau a normei în cauză.

Pentru fiecare repetare ulterioară, se înmulțește de fiecare dată cu trei rezultatul reducerii calculate pentru repetarea precedentă. Cu toate acestea, reducerea maximă nu poate să depășească 15 % din cuantumul total menționat la alineatul (1).

După atingerea procentului maxim de 15 %, autoritatea competentă informează agricultorul în cauză că, în eventualitatea unei noi constatări a aceleiași nerespectări, se va considera că a acționat în mod deliberat în sensul articolului 67. În cazul în care ulterior se constată un nou caz de nerespectare, procentul de reducere care trebuie aplicat se calculează prin înmulțirea cu trei a rezultatului înmulțirii care a precedat, după caz, aplicarea limitei de 15 % prevăzute la paragraful al doilea ultima teză.

Articolul 67

Reduceri și excluderi aplicabile în caz de nerespectare deliberată

(1) Fără a aduce atingere articolului 71, în cazul în care un caz de nerespectare constatat se datorează unei acțiuni deliberate a agricultorului, reducerea care trebuie aplicată asupra cuantumului total prevăzut la articolul 66 alineatul (1) primul paragraf se stabilește, în general, la un procent de 20 % din cuantumul total respectiv.

Cu toate acestea, pe baza rezultatelor evaluării prezentate de autoritatea de control competentă în raportul de control, în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) litera (c), organismul plătitor poate decide să reducă procentul în cauză până la 15 % sau, după caz, să îl mărească până la 100 % din cuantumul total respectiv.

(2) În cazul în care un anumit caz de nerespectare intenționată se referă la o schemă de ajutor anume, agricultorul este exclus din schema respectivă pe durata anului calendaristic în cauză.

În cazurile extreme în ceea ce privește amploarea, gravitatea sau persistența sau în cazul în care s-a constatat o repetare a situației de nerespectare deliberată, agricultorul este, în plus, exclus din respectiva schemă de sprijin și pe durata anului calendaristic următor.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 68

Excepții de la aplicarea reducerilor și a excluderilor

(1) Reducerile și excluderile prevăzute la capitolul I nu se aplică în cazul în care agricultorul a prezentat date faptice corecte sau atunci când poate demonstra prin orice alt mijloc că nu este vinovat.

(2) Reducerile și excluderile prevăzute la capitolul I nu se aplică în ceea ce privește părțile din cererea de ajutor despre care agricultorul a semnalat în scris autorității competente că sunt incorecte sau că au devenit incorecte după depunerea cererii, cu condiția ca agricultorul să nu fi fost informat cu privire la intenția autorității competente de a efectua un control la fața locului și să nu fi fost informat de către autoritatea competentă în legătură cu neregulile constatate în cererea sa.

Pe baza informațiilor furnizate de agricultor în formula descrisă la alineatul (1), cererea de ajutor este rectificată astfel încât să reflecte situația reală.

Articolul 69

Modificări și completări aduse intrărilor din baza de date electronică pentru bovine

Pentru bovinele care fac obiectul cererilor de ajutor, articolul 68 se aplică de la depunerea cererii în caz de erori sau de omisiuni care afectează intrările din baza de date electronică pentru bovine.

Bovinele care nu fac obiectul unei cereri de ajutor sunt supuse acelorași dispoziții în ceea ce privește reducerile și excluderile care trebuie aplicate în temeiul capitolului II din prezentul titlu.

TITLUL V

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 70

Plăți minime

Statele membre pot decide să nu acorde un ajutor în cazul în care valoarea pe cerere este mai mică sau egală cu 100 EUR.

Articolul 71

Cumularea reducerilor

(1) În cazul în care un caz de nerespectare constituie în același timp și o neregulă și, în consecință, ar trebui aplicate reduceri sau excluderi atât în conformitate cu capitolul I, cât și cu capitolul II din titlul IV:

(a) reducerile sau excluderile prevăzute la titlul IV capitolul I se aplică în cadrul schemelor de ajutor în cauză;

(b) reducerile și excluderile prevăzute la titlul IV capitolul II se aplică cuantumului total al ajutoarelor ce trebuie acordate în cadrul schemei de plată unică și în cadrul tuturor schemelor de ajutor ce nu fac obiectul reducerilor sau al excluderilor prevăzute la litera (a).

(2) În cazurile relevante și după aplicarea alineatului (1), în cazul în care trebuie aplicate mai multe reduceri din motive de modulare, de nerespectare sau de neregulă, autoritatea competentă calculează reducerile după cum urmează:

(a) în primul rând, trebuie aplicate reducerile prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003;

(b) în al doilea rând, la cuantumul ajutorului pe care agricultorul ar avea dreptul să îl primească în urma primei reduceri trebuie aplicate reducerile prevăzute la titlul IV capitolul I din prezentul regulament;

(c) în al treilea rând, cuantumul rezultat trebuie folosit ca bază de calcul pentru eventualele reduceri ce trebuie aplicate în caz de depunere cu întârziere a cererii, în conformitate cu articolul 21 din prezentul regulament;

(d) în al patrulea rând, la valoarea rezultată se aplică, după caz, reducerile prevăzute la titlul IV capitolul II din prezentul regulament.

(3) Sub rezerva articolului 6 din Regulamentul (CE) nr. 2988/95 al Consiliului [1], reducerile și excluderile prevăzute la prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere eventualelor sancțiuni suplimentare aplicabile în temeiul altor dispoziții din legislația comunitară sau din legislațiile interne.

---

[1] JO L 312, 23.12.1995, p. 1.

Articolul 72

Forță majoră și circumstanțe excepționale

Cazurile de forță majoră sau circumstanțele excepționale în sensul articolului 40 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și dovezile aferente furnizate autorității competente și pe care aceasta le consideră satisfăcătoare trebuie să-i fie notificate în scris în termen de zece zile lucrătoare de la data la care agricultorul este în măsură să trimită respectiva notificare.

Articolul 73

Recuperarea sumelor necuvenite

(1) În cazul în care a primit plăți necuvenite, agricultorul în cauză are obligația de a returna sumele respective, majorate cu dobânzile calculate în conformitate cu dispozițiile alineatului (3).

(2) Cu toate acestea, statele membre pot decide să recupereze sumele necuvenite prin deducere din avansurile sau plățile efectuate către agricultor în cadrul schemelor de ajutor prevăzute la titlurile III și IV din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 după data deciziei de recuperare. Prezenta dispoziție nu îl împiedică însă pe agricultor să returneze sumele datorate fără a mai aștepta deducerea.

(3) Dobânzile se calculează pentru perioada dintre data la care agricultorului i se comunică obligația de rambursare și data respectivei rambursări sau deduceri a sumelor datorate.

Rata dobânzii care trebuie aplicată se calculează în conformitate cu legislația internă, dar nu poate fi mai mică decât cea prevăzută de dispozițiile interne pentru cazurile de recuperare a sumelor necuvenite.

(4) Obligația de rambursare prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care plata a fost efectuată ca urmare a unei erori a autorității competente sau a unei alte autorități și atunci când, în mod normal, eroarea nu ar fi putut fi depistată de agricultor.

Cu toate acestea, în cazul în care eroarea este legată de date faptice pertinente pentru calculul ajutorului în cauză, primul paragraf se aplică numai în situațiile în care decizia de rambursare nu a fost comunicată în termen de 12 luni după efectuarea plății.

(5) Obligația de rambursare prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care între data la care a fost plătit ajutorul și data la care beneficiarul a primit prima notificare asupra caracterului necuvenit al plății a trecut o perioadă mai mare de 10 ani.

Cu toate acestea, perioada prevăzută la primul paragraf este limitată la patru ani în cazul în care beneficiarul a acționat cu bună credință.

(6) Sumele care trebuie recuperate în urma aplicării reducerilor și a excluderilor prevăzute la articolul 21 și în titlul IV sunt supuse, în toate cazurile, unui termen de prescripție de patru ani.

(7) Alineatele (4) și (5) nu se aplică în cazul avansurilor.

(8) Statele membre pot renunța la solicitarea rambursării sumelor mai mici sau egale cu 100 EUR, sumă calculată fără dobânzi, pe agricultor și pe perioada de referință a primei, cu condiția ca posibilitatea respectivă să fie prevăzută în legislația lor internă pentru cazurile similare.

În cazul în care sumele provenite din dobânzi trebuie recuperate separat față de sumele necuvenite, statele membre pot decide, în aceleași condiții, să nu recupereze dobânzile mai mici sau egale cu 50 EUR.

Articolul 74

Transfer de exploatație

(1) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

(a) „transfer de exploatații" este o operațiune de vânzare sau de închiriere, sau orice alt tip de tranzacție similară care are drept obiect unitățile de producție în cauză;

(b) „cedent" este agricultorul a cărui exploatație este transferată unui alt agricultor;

(c) „cesionar" este agricultorul căruia i se transferă exploatația.

(2) În cazul în care o exploatație este transferată integral de la un agricultor la altul după depunerea unei cereri de ajutor și înainte să fi fost îndeplinite toate condițiile de acordare a ajutorului, cedentului nu i se acordă nici un ajutor pentru exploatația transferată.

(3) Ajutorul solicitat de cedent se acordă cesionarului cu respectarea următoarelor condiții:

(a) la sfârșitul unei perioade care urmează să fie stabilită de statele membre, cesionarul informează autoritatea competentă în legătură cu transferul și solicită plata ajutorului;

(b) cesionarul furnizează toate documentele solicitate de autoritatea competentă;

(c) sunt îndeplinite toate cerințele legate de acordarea ajutorului în ceea ce privește exploatația transferată.

(4) După momentul în care cesionarul a informat autoritatea competentă și a solicitat plata ajutorului în conformitate cu alineatul (3) litera (a):

(a) toate drepturile și obligațiile cedentului care decurg din raportul juridic dintre cedent și autoritatea competentă generat de cererea de ajutor sunt atribuite cesionarului;

(b) toate acțiunile necesare pentru acordarea ajutorului și toate declarațiile date de cedent înainte de transfer sunt atribuite cesionarului în contextul aplicării regulilor comunitare corespunzătoare;

(c) exploatația transferată este considerată, după caz, o exploatație separată pe durata anului de comercializare sau a perioadei de referință pentru prima în cauză.

(5) În cazul în care se depune o cerere de ajutor după ce au fost întreprinse acțiunile necesare pentru acordarea ajutorului și atunci când o exploatație este transferată integral de la un agricultor altuia după inițierea acțiunilor respective, însă înainte să fi fost îndeplinite toate condițiile de acordare a ajutorului, acesta poate fi acordat cesionarului atâta timp cât se respectă condițiile prevăzute la alineatul (3) literele (a) și (b). În acest caz se aplică alineatul (4) litera (b).

(6) După caz, statul membru poate decide să acorde ajutorul cedentului. În acest caz:

(a) cesionarul nu primește nici un ajutor;

(b) statul membru se asigură că dispozițiile alineatelor (2)-(5) se aplică *mutatis mutandis*.

(7) În cazul în care o anumită exploatație este transferată integral de la un agricultor la altul în cursul perioadei prevăzute la articolul 44 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, cesionarul este autorizat să utilizeze parcelele în cauză pentru a depune o cerere de ajutor în cadrul schemei de plată unică.

Articolul 75

Măsuri suplimentare și asistență reciprocă între statele membre

(1) Statele membre iau toate măsurile suplimentare care se impun pentru buna aplicare a sistemului integrat și își acordă reciproc asistență în vederea efectuării controalelor prevăzute de prezentul regulament. În această privință, în cazul în care în prezentul regulament nu sunt prevăzute reduceri sau excluderi pertinente, statele membre pot aplica sancțiunile naționale adecvate împotriva producătorilor sau altor unități din lanțul comercial, cum sunt abatoarele sau asociațiile implicate în procedura de acordare a ajutoarelor, pentru a garanta respectarea unor cerințe de control cum sunt, de pildă, ținerea unui registru genealogic corect al exploatației sau obligația de a transmite notificări.

(2) Statele membre își acordă asistență reciprocă pentru a asigura eficacitatea controalelor și pentru a permite verificarea autenticității documentelor prezentate și/sau exactitatea datelor transmise reciproc.

Articolul 76

Notificări

(1) Statele membre comunică Comisiei, cel târziu la data de 31 martie a fiecărui an pentru plata unică și pentru celelalte scheme de ajutor pe suprafață și până la data de 31 august a fiecărui an pentru ajutoarele pe cap de animal, un raport privind anul calendaristic precedent în care să includă în special informații despre:

(a) punerea în aplicare a sistemului integrat, inclusiv și în special opțiunile reținute pentru controlarea respectării regulilor de eco-condiționare, precum și despre organismele competente responsabile pentru controlul regulilor și al criteriilor de eco-condiționare;

(b) numărul de cereri, precum și suprafața totală și numărul total de animale, defalcate pe scheme de ajutor;

(c) numărul de cereri, precum și suprafața totală și numărul total de animale care au făcut obiectul controalelor;

(d) rezultatul controalelor efectuate, cu indicarea reducerilor și a excluderilor aplicate în conformitate cu titlul IV.

Atunci când comunică Comisiei informațiile prevăzute la primul paragraf în ceea ce privește primele pentru animale, statele membre indică numărul total de beneficiari care au primit ajutoare în cadrul schemelor care intră în sfera sistemului integrat.

(2) În plus, statele membre comunică Comisiei, cel târziu la data de 31 octombrie a fiecărui an, o informare privind raportul dintre suprafața terenurilor utilizate ca pășuni permanente și suprafața agricolă totală menționată la articolul 3 alineatul (1). Cel târziu la 31 octombrie 2005, statele membre comunică, de asemenea, Comisiei, o informare privind raportul valabil pentru exercițiul financiar 2003 menționat la articolul 3 alineatul (2).

(3) În situații excepționale justificate în mod corespunzător și cu acordul Comisiei, statele membre pot prevedea derogări de la termenele prevăzute la alineatele (1) și (2).

(4) Baza de date electronică instituită în cadrul sistemului integrat este utilizată ca suport pentru informațiile specificate în normele sectoriale, pe care statele membre sunt obligate să le comunice Comisiei.

PARTEA III

MODULARE

Articolul 77

Baza de calcul a reducerii

Valoarea reducerii prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se calculează pe baza cuantumurilor plăților directe la care au dreptul agricultorii înainte de aplicarea oricărei reduceri sau excluderi în temeiul prezentului regulament sau, în cazul schemelor de ajutor prevăzute la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și care nu intră în domeniul de aplicare al titlurilor III și IV din prezentul regulament, în conformitate cu legislația relevantă.

Articolul 78

Cheia de repartizare

Cheia de repartizare a sumelor restante prevăzute la articolul 10 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 se calculează pe baza importanței relative a

statelor membre în ceea ce privește suprafața și ocuparea forței de muncă în agricultură, ponderate cu 65 % și respectiv cu 35 %.

Partea deținută de fiecare stat membru în termeni de suprafață și de ocupare a forței de muncă în agricultură este rectificată în funcție de produsul său intern brut (PIB) pe cap de locuitor, exprimat ca punctaj reprezentând puterea de cumpărare, calculul făcându-se pe baza unei treimi din diferența față de media înregistrată de statele membre cărora li se aplică modularea.

În acest sens, se utilizează datele esențiale expuse în continuare, bazate pe cifrele publicate de Eurostat în 2003:

(a) pentru suprafețele agricole: ancheta privind structura exploatațiilor agricole în 2000, realizată în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 571/88 ([1]);

(b) pentru ocuparea forței de muncă în agricultură: cifrele privind locurile de muncă din domeniul agricultură, vânătoare și pescuit, publicate în ediția 2001 a seriei anuale de anchete privind forța de muncă, realizată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 577/98 ([2]);

(c) pentru produsul intern brut pe cap de locuitor, exprimat ca putere de cumpărare: media pe trei ani calculată pentru perioada 1999-2001 pe baza datelor naționale.

Articolul 79

Valoarea suplimentară a ajutorului

(1) Pentru a stabili dacă a fost atins pragul de 5 000 EUR prevăzut la articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, se ia în calcul valoarea totală a plăților directe care ar fi fost acordate înainte de aplicarea oricărei reduceri în temeiul prezentului regulament sau, în cazul schemelor de ajutor prevăzute la anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 care nu intră în domeniul de aplicare al titlurilor III și IV din prezentul regulament, în temeiul legislației specifice aplicabile.

Cu toate acestea, nu se virează nici o sumă suplimentară din ajutor agricultorilor excluși de la acordarea plăților directe în urma unor nereguli sau a unor cazuri de nerespectare.

(2) Statele membre comunică Comisiei, cel târziu la 31 octombrie, cuantumul suplimentar total al ajutorului acordat pentru anul precedent.

PARTEA IV

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 80

Abrogare

(1) Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 se abrogă. Cu toate acestea, acesta se aplică cererilor de ajutor referitoare la anii de comercializare sau la perioadele de referință pentru primele care încep înainte de 1 ianuarie 2005.

În cazurile în care reducerile aplicabile prin rețineri în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) paragraful al doilea, articolul 33 paragraful al doilea, articolul 34 alineatul (2), articolul 35 alineatul (3) ultima teză, articolul 38 alineatul (2) paragraful al treilea, articolul 38 alineatul (4) paragraful al doilea și articolul 40 alineatele (1) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 nu au fost recuperate integral înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, sumele care rămân de recuperat se rețin din plățile efectuate în cadrul oricărei scheme de ajutor în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca termenele pentru recuperarea sumelor stabilite în dispozițiile menționate anterior să nu fi expirat.

(2) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 81

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicarii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică cererilor de ajutor introduse pe parcursul anilor de comercializare sau al perioadelor de referință pentru prime care încep de la 1 ianuarie 2005.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 aprilie 2004.

Pentru Comisie

Franz FISCHLER

Membru al Comisiei

([1]) JO L 56, 2.3.1988, p. 1.
([2]) JO L 77, 14.3.1998, p. 3.

ANEXA I

METODA COMUNITARĂ DE DETERMINARE CANTITATIVĂ A CONȚINUTULUI DE Δ^9-TETRAHIDROCANABINOL AL SOIURILOR DE CÂNEPĂ

1. Sfera și domeniul de aplicare

Metoda este folosită pentru a determina conținutul de Δ^9-tetrahidrocanabinol (denumit în continuare „THC") al soiurilor de cânepă (*Cannabis sativa L.*). După caz, metoda se aplică urmând procedura A sau procedura B, descrise în continuare.

Metoda se bazează pe determinarea cantitativă prin cromatografie în fază gazoasă (CFG) a conținutului de Δ^9-THC după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

1.1. *Procedura A*

Procedura A se utilizează pentru controalele producției prevăzute la articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și în articolul 26 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament.

1.2. *Procedura B*

Procedura B se utilizează în cazurile prevăzute la articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 și la articolul 33 alineatul (4) din prezentul regulament.

2. Eșantionare

2.1. *Procedura de eșantionare*

(a) Procedura A: dintr-o cultură de cânepă de un anumit soi, aflată pe câmp, se prelevează de la fiecare plantă selecționată un eșantion de 30 cm care conține cel puțin o inflorescență femelă. Prelevarea se efectuează în cursul perioadei cuprinse între a douăzecea zi de la începutul înfloririi și a zecea zi de după sfârșitul înfloririi, în timpul zilei, conform unui traseu sistematic care să asigure colectarea unui eșantion reprezentativ pentru parcela în cauză, excluzând marginile acesteia.

Statul membru poate autoriza eșantionarea în cursul perioadei cuprinse între începutul înfloririi și a douăzecea zi de la începutul înfloririi, în cazul în care se asigură că, pentru fiecare soi cultivat, se efectuează și alte eșantionări reprezentative, conform regulilor descrise anterior, în cursul perioadei cuprinse între a douăzecea zi de la începutul înfloririi și a zecea zi de după sfârșitul înfloririi.

(b) Procedura B: dintr-o cultură de cânepă de un anumit soi, aflată pe câmp, se prelevează treimea superioară de la fiecare plantă selecționată. Prelevarea se efectuează în cursul celor zece zile de după sfârșitul înfloririi, în timpul zilei, conform unui traseu sistematic care să asigure colectarea unui eșantion reprezentativ pentru parcela în cauză, excluzând marginile acesteia. În cazul soiurilor dioice, eșantionarea se efectuează doar asupra plantelor femele.

2.2. *Dimensiunea eșantionului*

Procedura A: pentru fiecare parcelă, eșantionul este format din prelevări de la 50 de plante.

Procedura B: pentru fiecare parcelă, eșantionul este format din prelevări de la 200 de plante.

Fiecare eșantion se introduce într-un săculeț de pânză sau de hârtie, fără a fi strivit, apoi este dus la laboratorul de analiză.

Statul membru poate prevedea recoltarea unui al doilea eșantion, în vederea unei eventuale contra-analize, acest al doilea eșantion urmând să fie păstrat fie de producător, fie de organismul responsabil pentru analiză.

2.3. *Uscarea și depozitarea eșantionului*

Uscarea eșantionului se face cât mai repede posibil și, în orice caz, în interval de 48 de ore, prin orice metodă care implică o temperatură mai mică de 70 °C. Eșantioanele trebuie uscate până când ating o greutate constantă și un indice de umiditate între 8 și 13 %.

Eșantioanele uscate nu trebuie să fie strivite și se păstrează la adăpost de lumină, la o temperatură mai mică de 25 °C.

3. **Determinarea conținutului de THC**

3.1. *Pregătirea eșantionului pentru analiză*

Eșantioanele uscate se curăță de tulpini și de semințele mai mari de 2 mm, apoi se macină până se obține un praf semifin (care să treacă printr-o sită cu ochiuri de 1 mm).

Acest praf poate fi păstrat timp de 10 săptămâni, într-un loc uscat și la adăpost de lumină, la o temperatură mai mică de 25 °C.

3.2. *Reactivi și soluție de extracție*

Reactivi

— Δ^9-tetrahidrocanabinol pur din punct de vedere cromatografic;

— Scualan pur din punct de vedere cromatografic, utilizat ca etalon intern.

Soluție de extracție

— 35 mg de scualan pentru 100 ml de hexan.

3.3. *Extragerea Δ^9-THC*

Se cântăresc 100 mg din eșantionul pentru analiză sub formă de praf și se introduc într-un tub de centrifugare, apoi se adaugă 5 ml de soluție de extracție care conține martorul intern.

Preparatul se scufundă într-o baie cu ultrasunete timp de 20 de minute. După centrifugare, timp de 5 minute, la 3 000 de rotații/minut, se colectează soluția de THC de la suprafață. Soluția colectată se injectează în cromatograf și se efectuează analiza cantitativă.

3.4. *Cromatografia în fază gazoasă*

(a) Instrumente

— Cromatograf de fază gazoasă echipat cu un detector cu ionizare în flacără și cu un injector cu sau fără divizare;

— Coloană care să permită o bună separare a canabinoidelor, de exemplu o coloană capilară din sticlă cu lungime de 25 m și diametru de 0,22 mm, impregnată cu o fază de siloxan-metil-fenil nepolară de 5 %.

(b) Intervale de etalonare

Cel puțin 3 puncte pentru procedura A și 5 puncte pentru procedura B, inclusiv punctele 0,04 și 0,50 mg/ml de Δ^9-THC în soluție de extracție.

(c) Condiții experimentale

Următoarele condiții sunt enumerate ca exemple pentru coloana prevăzută la litera (a):

— temperatura în cuptor: 260 °C;

— temperatura injectorului: 300 °C;

— temperatura detectorului: 300 °C.

(d) Volumul injectat: 1 µl

4. **Rezultate**

Rezultatele sunt exprimate cu două zecimale, în grame de Δ^9-THC la 100 grame de eșantion de analiză, uscat până când ajunge la o greutate constantă. Se aplică o toleranță de 0,03 g la 100 g.

— Procedura A: rezultatul corespunde unei determinări pe eșantion de analiză.

Cu toate acestea, în cazul în care rezultatul obținut astfel este mai mare decât limita prevăzută la articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, se efectuează o a doua determinare asupra eșantionului de analiză, iar rezultatul care se reține este media celor două determinări.

— Procedura B: rezultatul reprezintă media a două determinări efectuate asupra eșantionului de analiză.

ANEXA II

SOIURI DE CÂNEPĂ DESTINATE PRODUCȚIEI DE FIBRE ELIGIBILE PENTRU PLĂȚI DIRECTE

(a) Soiuri de cânepă destinate producției de fibre

Carmagnola

Beniko

Chamaeleon

Cs

Delta-Ilosa

Delta 405

Dioica 88

Epsilon 68

Fedora 17

Felina 32

Ferimon – Férimon

Fibranova

Fibrimon 24

Futura 75

Juso 14

Red Petiole

Santhica 23

Santhica 27

Uso 31

(b) Soiuri de cânepă destinate producției de fibre autorizate pentru anul de comercializare 2004/2005

Bialobrzeskie

Cannacomp ([a])

Fasamo

Felina 34 – Félina 34

([a]) Numai în Ungaria.

Fibriko TC

Finola

Lipko [a]

Silesia [b]

Tiborszállási [a]

UNIKO-B

[a] Numai în Ungaria.
[b] Numai în Polonia.

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Articolele din Regulamentul (CE) nr. 2419/2001 al Comisiei	Articolele din prezentul regulament
1	—
2	2
3	5
4 alineatul (1)	6 alineatul (1)
4 alineatul (2)	14 alineatul (4)
5	8
6	—
7	—
8	15
9	—
10	16
11	18
12	19
13	21
14	22
15	23 alineatul (1)
16	24
17 alineatul (1)	25 alineatul (1)
17 alineatul (2)	25 alineatul (2)
17 alineatul (3)	23 alineatul (2)
18	26
19	27
20	28
21	29
22	30
23	32
24	34
25	35
26	36
27	37
28	38
29	39
30	49
31 alineatul (1)	50 alineatul (1)
31 alineatul (2)	50 alineatul (3)
31 alineatul (3)	50 alineatul (6)
31 alineatul (4)	50 alineatul (7)
32	51
33	53
34	55
35	56
36	57
37	58
38	59
39	—
40	60
41	61
42	62
43	63
44	68
45	69
46	70
47	71
48	72
49	73
50	74
51	75
52	76
53	—
54	—